

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การใช้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก

Soud Slide on Mini Sprinkler Irrigation System

นายสุกฤษฎี บุญมุต

ห้องสมุด

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สาขา ครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตพืช

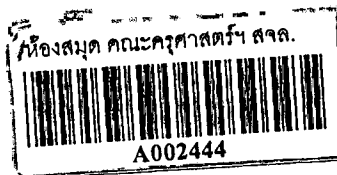
ภาควิชา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2531

เลขหมู่.....
 ✓ เลขทะเบียน 00244#4
 วัน เดือน ปี 13 มิ.ย. 33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาความย่อปัญหาพิเศษ

นายสุกฤษฏี บุญมฤต

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตพืช

ชื่อเรื่อง ระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก

Sound Slide on Mini Sprinkler Irrigation System

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ มีความเป็นมาเนื่องจากการทำอาชีพการเกษตรกรรม นั้น จำเป็นอย่างยิ่งผู้ประกอบอาชีพการเกษตรจะต้องมีความรู้ และความเข้าใจถึงระบบการให้น้ำ แก่พืช น้ำเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้พืชที่ปลูกมีความเจริญเติบโต และให้ผลผลิตสูงตามที่คาดหมายไว้ การให้น้ำแก่พืชอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องให้ด้วยปริมาณที่พอเหมาะกับความต้องการของพืช ซึ่ง อาจกระทำได้หลายวิธี เช่น การให้น้ำแบบหยด Drip การให้แบบไหลบ่าท่วมเป็นพื้นยาว (Border) การให้น้ำแบบปล่อยน้ำไปตามร่อง (Furrow) หรือแบบฉีดฝอยขนาดใหญ่ (Sprinkler) เป็นต้น สำหรับการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก (Mini Sprinkler) เป็นวิธีการให้น้ำที่ตัดแปลงมาจากการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดใหญ่ (Sprinkler) การให้น้ำแบบหัวฉีด ฝอยขนาดเล็ก จำเป็นจะต้องมีเครื่องสูบน้ำ เพื่อเพิ่มความดันให้พอเหมาะกับการที่ออกแบบไว้ ดังนั้น การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก จึงมีค่าใช้จ่ายทุกครั้งจากการใช้พลังงานของเครื่องสูบน้ำ หรือกระแสไฟฟ้าจากเครื่องปั้มน้ำ แต่ถึาระบบนี้มาไปติดตั้งกับท่อประปา หรือความร่างระบบ ของแหล่งน้ำกับพื้นที่รับน้ำ การให้น้ำแบบหัวฉีดขนาดเล็กก็สามารถนำไปติดตั้งได้ และสามารถใช้ได้กับพืชและดินเกือบทุกชนิด เพื่อเป็นการประหยัดสามารถให้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตสไลด์ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการสอนวิชา เกษตรชลประทาน (กษ 236) ให้หัวข้อเรื่อง การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก ในระดับประกาศนียบัตรวิชา ชีพ สาขาเกษตรกรรม ในการดำเนินการผลิตสไลด์เริ่มต้นโดยการทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชา การกำหนดภาพ พร้อมทั้งคำบรรยายประกอบภาพทำการถ่ายภาพ และดำเนินการบันทึกคำบรรยาย ในระบบให้สัญญาณ

จากการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ จะได้ภาพสไลด์ประกอบการสอน 57 ภาพ พร้อมเอกสารประกอบคำบรรยายหนึ่งชุด ซึ่งจะนำไปใช้ในการประกอบการสอนวิชา เกษตรชลประทาน และยังสามารถนำไปเผยแพร่ให้เกษตรกรได้รับความรู้ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์และให้คำแนะนำจากอาจารย์สมจิตต์ กล้ากลิ่น อาจารย์สมมาตร โปธิ์เจริญ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่ท่านได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำปัญหาพิเศษนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ ได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์มนตรี คำชู อาจารย์สมมาตร โปธิ์เจริญ ได้ตรวจความถูกต้องทางด้านเนื้อหา ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องตำราเอกสารอ้างอิง ประกอบการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านการศึกษาประเมิณคุณภาพสไลด์ประกอบการสอนชุดนี้สำเร็จลุล่วงมาด้วยดี ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ความดีของปัญหาพิเศษเล่มนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

นายสุกฤษฎี บุญมฤดี
19 มีนาคม 2533

สารบัญ

เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญตาราง	ค
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา	2
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	2
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 สื่อการสอนและการผลิตสไลด์ประกอบคำบรรยาย	3
2.2 เอกสารทางด้านเกษตรชลประทาน	4
3. วิธีการผลิตสไลด์ประกอบการสอน	5
3.1 วิเคราะห์เนื้อหา	5
3.2 กำหนดภาพและบรรยาย	32
4. สรุปและข้อเสนอแนะ	
4.1 สรุปผลการดำเนินงาน	40
4.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะ	42

บรรณาธิการ

ภาคผนวก

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความหมายของปัญหา

การชลประทานแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก ในประเทศไทยนับว่าเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการให้น้ำแก่พืช ในการทำอาชีพการเกษตรนั้น ผู้ประกอบอาชีพการเกษตรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงระบบการให้น้ำแก่พืช น้ำเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีพของพืช วิธีการให้น้ำแก่พืชนั้นปกติสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การให้น้ำแบบหยด Drip การให้น้ำแบบไหลบ่าท่วมเป็นพื้นขาว (Broder) การให้น้ำแบบปล่อยไปตามร่อง (Furrow) การให้แบบระบบฉีดฝอยขนาดใหญ่ (Sprinkler) เป็นต้น สำหรับการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก (Mini Sprinkler) เป็นวิธีการให้น้ำที่ดัดแปลงมาจากการให้น้ำแบบฉีดฝอยขนาดใหญ่ (Sprinkler) การให้น้ำแก่พืชแต่ละวิธีนั้น ต่างก็มีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ของแปลงปลูกพืชแต่ละท้องที่ แหล่งน้ำเป็นปัญหาที่สำคัญของอาชีพการเกษตรในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กก็สามารถนำเอาไปใช้ในการให้น้ำแก่พืชได้เกือบทุกชนิด นับตั้งแต่พืชสวนครัว พืชไร่ ตลอดจนสวนผลไม้ไม้ขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังใช้ได้กับดินเกือบทุกชนิดพื้นที่ทุกสภาพ เช่นพื้นที่เรียบ ลาดเขา เนินเขา ไร่เขา ดังนั้นระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก นับวันจะเป็นที่นิยมของเกษตรกรไทยขึ้นทุกวัน เนื่องจากลงทุนทำการติดตั้งเพียงครั้งเดียวก็สามารถให้น้ำแก่พืชได้หลายฤดูกาล และสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงาน ประหยัดน้ำ สามารถควบคุมอัตราการให้น้ำแก่พืช ได้รวมถึงการผสมปุ๋ย ไปพร้อมกับการให้น้ำได้อีกด้วย ซึ่งเป็นการสะดวกและประหยัด แต่ก็มีเกษตรกรบางคน โชคไม่ดีที่มีแหล่งน้ำจากธรรมชาติ แต่นำน้ำมาใช้ประกอบอาชีพการเกษตรอย่างผิดหลักวิชาการ ทำให้สิ้นเปลืองน้ำไปเปล่าประโยชน์

ในการทำสไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่อง การใช้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กในครั้งนี้ก็เพื่อที่จะเป็นสื่อในการเรียนการสอนในวิชาเกษตรชลประทานในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเกษตรกรรม ตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เช่น วิทยาลัยเกษตรกรรมวิทยาเขตเกษตรโรงเรียน ศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพ และเนื่องจากยังไม่เคยมีผู้จัดทำสไลด์

ประกอบคำบรรยาย เรื่องระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กไว้เลย ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้ทำปัญหาพิเศษจึงเห็นว่าถ้าผลิตสไลด์ชุดนี้ นอกจากจะเป็นงานการดีไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์การสอนเรื่องนี้แล้วยังสามารถจะนำไปเป็นต้นแบบให้แก่ผู้สนใจ และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อเผยแพร่วิชาการต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. ใช้เป็นอุปกรณ์การสอนในเรื่องระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก

1.3 ขอบเขตของเนื้อหา

ทำสไลด์ประกอบคำบรรยายตามขั้นตอน วิธีการผลิตสไลด์ อุปกรณ์ วัสดุที่สร้างระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก โดยจะได้อุปกรณ์ ดังนี้

1. สไลด์ในหัวข้อเรื่อง การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก (Mini Sprinkler)
2. ม้วนเทปอัดคำบรรยายประกอบสไลด์ในระบบฟังก์ชัน 1 ม้วน
3. คำบรรยายประกอบสไลด์ 1 เล่ม

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นอุปกรณ์การสอนที่ใช้การสอนวิชา เกษตรมูลประชาชน (กษ.236) เรื่อง การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก
2. เป็นอุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรมเกษตรกรทั่ว ๆ ไป
3. เป็นแนวทางในการให้น้ำแก่พืชอย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัด

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 ด้านสไลด์ประกอบคำบรรยาย

ลัดดา สุขปรีดี (2523, หน้า 62-63) ได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียน การสอนไว้ว่า คุณค่าบางประการจากการใช้สื่อ

1. สื่อการเรียนการสอน สามารถเอาชนะข้อจำกัดเรื่องความแตกต่างกันของประสบการณ์ดั้งเดิมของผู้เรียน คือ เมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนแล้ว จะช่วยให้เด็กมีประสบการณ์เดิมต่างกัน เข้าใจใกล้เคียงกัน

2. จัดปัญหาเรื่องสถานที่ ประสบการณ์ตรงบางอย่าง หรือการเรียนรู้

3. ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมและสังคม

4. สื่อการเรียนการสอน ทำให้เด็กมีความคิดรวบยอดเป็นอย่างเดียวกัน

5. ทำให้เด็กมีนโยบายเริ่มแรกอย่างถูกต้องและสมบูรณ์

6. ทำให้เด็กมีความเข้าใจ และต้องการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การอ่าน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะคิด การแก้ปัญหา ความซาบซึ้งในคุณค่าเงินธนาคารและทักษะคิด

7. เป็นการสร้างแรงจูงใจ และเร้าความสนใจ

8. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ จากรูปธรรมสู่นามธรรม

นิพนธ์ สุขปรีดี (2521, หน้า 114-115) ได้กล่าวถึงสไลด์และคุณค่าของสไลด์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้

สไลด์เป็นภาพนิ่งชนิดโปร่งแสง ทำมาจากฟิล์มโพซิทีฟ (Positive) ขาวดำ หรือสีก็ได้ ขนาดที่นิยมใช้ในการเรียนการสอน คือ ขนาด 2 X 2 นิ้ว ซึ่งครูอาจทำเองได้ไม่ยาก เพียงแต่มีความสามารถในการถ่ายรูปเท่านั้น โดยใช้ฟิล์มขนาด 35 มม. ถ่ายทำ ตัดฟิล์มออกแต่โลหะเข้ากรอบกระดาดโลหะ หรือ พลาสติก ถ้าไม่ใช่วิธีถ่ายรูปก็อาจใช้แผ่นพลาสติกใส หรือ แผ่นใส เขียนด้วยสีเมจิกหรือหมึกเป็นภาพลายเส้น แล้วเข้ากรอบให้ได้ขนาด เมื่อให้นำไปฉายกับเครื่องฉายสไลด์

วาสนา ชาวหา (2522, หน้า 59) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า สื่อการเรียน การสอนไว้ดังนี้ สื่อการเรียนการสอน หมายถึงสิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ ไปสู่ผู้เรียนและ ทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

สุรชัย ลิกขานันท์ (2527, หน้า 10) สื่อ คือ ตัวกลางหรือช่องทางที่จะนำสาร หรือเรื่องราว ไปซึ่งอาจจะส่งโดยใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือ ภาษาใบ้

ในการผลิตวัสดุ เทคโนโลยีทางการศึกษานั้น ผู้ผลิตทำหน้าที่อยู่ในกลุ่มผู้ส่งซึ่งอาจส่ง เรื่องราว โดยผ่านวัสดุที่ผลิตขึ้น จึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจในกระบวนการสื่อความหมายอย่าง ถ่องแท้ มิฉะนั้นวัสดุที่ผลิตขึ้นอาจใช้สื่อความหมายที่ผิดได้ และจะต้องเลือกสื่อที่จะผลิตให้เหมาะสมกับผู้เรียน หรือผู้รับที่มีพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ และวุฒิภาวะ ที่แตกต่างกัน ย่อมจะมีขีดความสามารถในการรับสื่อความหมายที่แตกต่างกันด้วย

2.2 ด้านการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก

วิบูลย์ นุชโรกุล (2526, หน้า 99-101) ได้อธิบายถึงลักษณะของการชลประทานแบบฉีดฝอยไว้ว่าเป็นการให้น้ำแก่พืชโดยการฉีดน้ำขึ้นไปบนอากาศ แล้วให้เม็ดน้ำตกลงมาบนพื้นที่เพาะปลูก

โดยมีรูปทรงการแผ่กระจายของเม็ดน้ำสม่ำเสมอ และอัตราของน้ำที่ตกลงบนพื้นที่น้อยกว่าอัตราการซึมของน้ำเข้าไปในดิน และเนื่องจากการให้น้ำด้วยวิธีนี้มีลักษณะอาการเช่นเดียวกับฝน ดังนั้น บางครั้งจึงเรียกการให้น้ำแบบนี้ว่า การชลประทานแบบฝนโปรย

มนตรี คำขู (2530, หน้า 40-41) การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก หมายถึง การสูบน้ำจากแหล่งน้ำ ผ่านท่อ ไปยังพื้นที่เพาะปลูกด้วยแรงดันและให้น้ำนั้นเป็นฝอยออกจากหัวฉีดขนาดเล็กขึ้นไปในอากาศแล้วปล่อยให้น้ำแพร่กระจายตกลงมายังพื้นที่เพาะปลูกอย่างสม่ำเสมอ

สมมาตร โพธิ์เจริญ (2530 หน้า 1-5) ได้อธิบายว่า น้ำเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งมีชีวิตในร่างกายของสัตว์และในส่วนต่าง ๆ ของพืช มีน้ำประกอบอยู่เกินกว่า 80% การที่พืชจะเจริญเติบโตได้ดังนั้นต้องอาศัยน้ำเป็นตัวละลายแร่ธาตุอาหารพืชจึงสามารถดูดธาตุอาหารเข้าไปทางรากได้

วิธีดำเนินการสร้างอุปกรณ์

3.1 การวิเคราะห์เนื้อหา

การศึกษาสู่ตราประกาศนโยบายวิชาชั้น พุทธศักราช 2524 สาขาเกษตรกรรมกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์โดยทั่วไปดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชั้นเกษตรกรรมอย่างเพียงพอ เพื่อใช้เป็นหลักการในการพิจารณาในการประกอบอาชีพ หรืออาชีพที่เกี่ยวกับการเกษตรและใช้ศึกษาความรู้เพิ่มเติมได้

2. เพื่อให้มีทักษะความชำนาญและความคุ้นเคยกับงานอย่างแท้จริงและเกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

3. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำและรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของงาน

4. เพื่อส่งเสริมให้มีค่านิยมและเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรกรรม

รายละเอียดของวิชา

วิชาเกษตรชลประทาน (กษ. 236) มีขอบเขตของวิชาดังต่อไปนี้คือชนิดของน้ำ การซึมของน้ำ การอุ้มและการคายน้ำ ระบบและประโยชน์ของการให้น้ำพืช การระบายน้ำ ฝึกฝนให้เกิดทักษะในเรื่องอื่นๆ

วิชาเกษตรชลประทาน (กษ. 236) จัดเป็นวิชา 2 หน่วยกิตซึ่งแบ่งภาคทฤษฎี : ปฏิบัติ เป็น 1:3 โดยใน 1 ภาคเรียน สามารถแบ่งการสอนได้ตั้งโครงสร้างวิชาคือ

โครงสร้างวิชาเกษตรชลประทาน (กษ. 236) แบ่งเป็นภาคทฤษฎีจำนวน 16 คาบ, ปฏิบัติ จำนวน 39 คาบ

ภาคทฤษฎี

บทที่ 1 บทนำ

1 คาบ

- 1.1 ความหมายของเกษตรชลประทาน
- 1.2 ความหมายของการชลประทาน
- 1.3 ประเภทของการชลประทานที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโต
- 1.4 ความสำคัญและประโยชน์ในทางเกษตรกรรม
- 1.5 ความสำคัญและประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ

บทที่ 2 ชนิดของน้ำ

3 คาบ

- 2.1 วัฏจักรของน้ำหรือการหมุนเวียนของน้ำ
- 2.2 แหล่งน้ำ
- 2.3 น้ำในบรรยากาศ
- 2.4 เครื่องมือที่ใช้วัดน้ำฝน
- 2.5 การหาค่าน้ำฝนเฉลี่ยปานกลาง (Mean Rainfall)
- 2.6 ลักษณะของฝน
- 2.7 คุณลักษณะของฝน
- 2.8 น้ำผิวดินหรือน้ำท่า
- 2.9 ปัจจัยที่มีผลต่อน้ำท่า
- 2.10 น้ำใต้ดิน
- 2.11 ชนิดของน้ำในดิน
- 2.12 Field Capacity
- 2.13 Permanent Wilting Point
- 2.14 ความชื้นที่พืชนำไปใช้ได้ (Available Moisture)
- 2.15 การเคลื่อนที่ของน้ำในดิน

บทที่ 3 การขมิมน้ำและการคายน้ำ

3 คาบ

- 3.1 ความหมายของการขมิมน้ำ
- 3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราการขมิมน้ำ
- 3.3 ลักษณะการไหลขมิมน้ำ
- 3.4 การไหลขมิมน้ำในการชลประทานแบบให้น้ำท่วมผิวดิน
- 3.5 การไหลขมิมน้ำในการชลประทานแบบร่องคู
- 3.6 การไหลขมิมน้ำในการชลประทานแบบฉีดฝอย
- 3.7 การไหลขมิมน้ำในการชลประทานแบบใต้ผิวดิน
- 3.8 วิธีการขมิมน้ำ
- 3.9 กราฟการขมิมน้ำและการไหลบ่า
- 3.10 ดินเก็บน้ำอย่างไร
- 3.11 ความสามารถในการอุ้มน้ำของดิน
- 3.12 การหาจำนวนความชื้นในดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.13 การคายน้ำ

3.14 การระเหย

บทที่ 4 ระบบและประโยชน์ของการให้น้ำแก่พืช

4 คาบ

4.1 หลักการให้น้ำแก่พืช

4.2 วิธีการให้น้ำแก่พืช

4.3 การชลประทานแบบผิวดิน

4.4 การชลประทานแบบใต้ผิวดิน

4.5 ข้อดีข้อเสียของการชลประทานแบบใต้ดิน

4.6 การชลประทานแบบฉีดฝอยหรือฝนเทียม

* 4.7 ข้อดีข้อเสียของระบบการชลประทานแบบฉีดฝอย

* 4.8 อุปกรณ์สำคัญในระบบการชลประทานแบบฉีดฝอย

4.9 การชลประทานแบบหยดน้ำ

4.10 ข้อดีข้อเสียของการชลประทานแบบหยดน้ำ

บทที่ 5 การระบายน้ำ

5 คาบ

5.1 การระบายน้ำคืออะไร

5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการระบายน้ำ

5.3 สัมประสิทธิ์การระบายน้ำ

5.4 ชนิดของอาคารระบายน้ำ

5.5 วิธีการระบายน้ำ

5.6 การระบายน้ำผิวดิน

5.7 ลักษณะของปัญหาการระบายน้ำผิวดิน

5.8 ระบบการระบายน้ำผิวดิน

5.9 การระบายน้ำใต้ดิน

5.10 ความลึกและระยะระหว่างท่อระบายน้ำ

5.11 การออกแบบและกำหนดสถานที่สำหรับ Surface Drainage

รวมจำนวน

16 คาบ

บทปฏิบัติ

บทที่ 1	การเก็บสถิติน้ำฝน	2 คาบ
	1.1 วิธีการเก็บสถิติน้ำฝน	
	1.2 เครื่องมือในการเก็บสถิติน้ำฝน	
บทที่ 2	การหาเปอร์เซ็นต์ความชื้นในดิน	4 คาบ
	2.1 วิธีการหาเปอร์เซ็นต์ความชื้นในดินโดยวิธีสัมผัสน้ำ	
	2.2 วิธีคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ความชื้นในดินโดยชั่งน้ำหนัก	
บทที่ 3	การแพร่กระจายของน้ำในดิน	3 คาบ
	3.1 ลักษณะการแพร่กระจายของน้ำในดินชนิดต่าง ๆ	
	3.2 ดินแต่ละชนิดมีการแพร่กระจายของน้ำในเหมือนกัน	
บทที่ 4	การหาอัตราการไหลซึมของน้ำในดิน	3 คาบ
	4.1 วิธีการหาอัตราการไหลซึมของน้ำลงไปดิน	
	4.2 ลักษณะดินแต่ละชนิดอุ้มน้ำไม่เหมือนกัน	
บทที่ 5	การหาอัตราความต้องการน้ำของพืช	6 คาบ
	5.1 วิธีการวัดปริมาณน้ำที่ใช้ในการเจริญเติบโตของพืช	
บทที่ 6	การอุ้มน้ำของดิน	
	6.1 คุณสมบัติของดิน	
	6.2 วิธีการทดลองหาอัตราการไหลซึมและการอุ้มน้ำของดิน	
บทที่ 7	การให้น้ำแบบปล่อยให้ท่วม	6 คาบ
	7.1 การให้น้ำโดยวิธีให้ท่วมเป็นผืนยาว	
	7.2 การให้น้ำโดยวิธีให้ท่วมเป็นผืนราบ	
	7.3 การให้น้ำโดยวิธีให้ท่วมเป็นผืนตามแนวเส้นเขต	
	7.4 การให้น้ำโดยวิธีให้ท่วมจากร่องตามแนวเส้นเขต	
บทที่ 8	การให้น้ำแบบร่องคู	3 คาบ
	8.1 วิธีการให้น้ำแบบร่องคูลาด	
	8.2 วิธีการให้น้ำแบบร่องคูราบ	
บทที่ 10	การให้น้ำแบบร่องตอ	3 คาบ
	10.1 วิธีการให้น้ำตามร่องคูตามแนวเส้นเขต	
	10.2 วิธีการให้น้ำตามร่องคูลึก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 11	การให้น้ำแบบใต้ดิน	3 คาบ
	11.1 การให้น้ำแบบใต้ดินโดยวิธีร่องคู	
*บทที่ 12	การให้แบบหัวฉีดฝอย	3 คาบ
	12.1 หลักการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอย	
	12.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้น้ำ	
	12.3 ส่วนประกอบของระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอย	
บทที่ 13	วิธีการระบายน้ำผิวดิน	
	13.1 การระบายน้ำผิวดินโดยการขุดคูระบายน้ำ	
	13.2 ปัญหาที่เป็นสาเหตุที่ทำให้น้ำท่วม	
บทที่ 14	ความจุของอ่างเก็บน้ำ	3 คาบ
	14.1 ปริมาณน้ำที่จะนำไปใช้สำหรับการชลประทาน	
	14.2 วิธีคำนวณหาอัตราการไหลของน้ำลำธาร	

รวม 39 คาบ

* หมายเหตุ ในการเรียน 1 ภาคเรียนจะมีเวลาเรียนประมาณ 17-20 สัปดาห์ ดังนั้นในการเรียนการสอนทางปฏิบัตินั้น ผู้สอนจะจัดสอนในบางหัวข้อตามความเหมาะสม

ในการทำสไลด์ประกอบการสอนเรื่อง การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กให้นำเอาหัวข้อที่เกี่ยวกับทฤษฎีบทที่ 4 และปฏิบัติการที่ 12 มาจัดทำเป็นสไลด์ โดยในรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละบทดังกล่าวที่เกี่ยวข้องจะมีดังต่อไปนี้คือ

เนื้อหา

การให้น้ำของพืชสำหรับการชลประทานแบบ หัวฉีดย่อยขนาดเล็ก (Mini Sprinkler Irrigation)

ปริมาณการให้น้ำของพืชโดยทั่วไปนั้น หมายถึงปริมาณน้ำทั้งหมดที่สูญเสียจากพื้นที่เพาะปลูก สู่บรรยากาศในรูปของไอน้ำ ปริมาณดังกล่าวนี้ประกอบขึ้นด้วยส่วนใหญ่ สองส่วนคือ

1. การระคายน้ำ (Transpiration) ได้แก่ปริมาณน้ำที่พืชดูดไปจากดิน เพื่อนำไปใช้สร้างเซลล์และเนื้อเยื่อ แล้วคายออกทางใบสู่บรรยากาศ
2. การระเหย (Evaporation) ได้แก่ปริมาณน้ำที่ระเหยจากผิวดินบริเวณรอบ ๆ

ต้นพืช

ซึ่งค่าทั้งสองนี้จะคิดเป็นตัวเลขแยกกันน้ำทำได้ไม่สะดวก จึงคิดรวมกันและเรียกว่าค่าการระคายระเหย (Evapotranspiration) เขียนย่อว่า "ET" โดยถือว่าเป็นปริมาณการใช้น้ำของพืชนั่นเอง ค่านี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอิทธิพลที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. สภาพภูมิอากาศรอบ ๆ ต้นพืช ซึ่งได้แก่อุณหภูมิ ความชื้นของอากาศ และความเร็วลม เป็นต้น
2. พืช ซึ่งได้แก่ ชนิดและอายุของพืช พืชแต่ละชนิดมีความต้องการน้ำแตกต่างกัน สำหรับพืชชนิดเดียวกัน การให้น้ำจะน้อยเมื่อเริ่มปลูก และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนมากที่สุดเมื่อถึงวันขยายพันธุ์ ซึ่งพืชโตเต็มที่

เวลาที่สะดวกในการให้น้ำ

ระยะเวลาในการให้น้ำแบบหัวฉีดย่อยขนาดเล็ก บางท่านอาจจะสงสัยว่าจะต้องให้ทุกวันหรือเปล่า จะเว้นระยะเวลาสำหรับที่พอจะได้เอาไปให้แปลงอื่นก่อนได้หรือไม่ และบางท่านอาจจะสงสัยว่า มักจะมีความแตกต่างอย่างไรที่จะให้น้ำด้วยระยะเวลานาน ๆ กับใช้ระยะเวลาให้น้ำสั้น ๆ สิ่งเหล่านี้พอจะมีแนวทางพิจารณาได้ว่า เช่น ในพื้นที่ของเราถูกจำกัดด้วยอัตราไหลจากแหล่งน้ำน้อยเราก็จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการให้น้ำนานเข้าไว้ แต่ตามปกติแล้วจะไม่นิยมออกแบบให้ใช้เวลาในการให้น้ำติดต่อกัน 24 ชั่วโมง ทุกวัน ถึงแม้จะทำให้ระบบส่งน้ำของเราเล็กที่สุดก็จริง แต่จะต้องใช้เวลาไว้สำหรับพักเครื่องสูบน้ำ หรือบำรุงรักษาเครื่อง และแก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ บ้าง เช่นท่อชำรุดเสียหายหรือทำความสะอาดเครื่องกรองน้ำ เป็นต้น จึงกำหนดว่าอย่างนานที่สุด ควรทำงานวันละไม่เกิน 30-40 นาที โดยให้ทุกวันและถ้าเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ ควรจะเว้นการให้น้ำเป็นแบบรอบเวร ผลัดกันวันละแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารของบริษัทฯ ที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดีของการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก

1. เพิ่มผลผลิต เนื่องจากการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กจะรักษาความชื้นในดินอยู่ใหม่ หมดที่ก้นเหมาะสมตลอดเวลา ทำให้น้ำซึมลงจริงองดงามให้ผลผลิตดี
2. ช่วยประหยัดน้ำ เนื่องจากการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก เป็นการให้น้ำบริเวณรากพืชโดยตรง น้ำจะซึมลงไปเฉพาะบริเวณแนวเขตรากเท่านั้น
3. ใช้แรงงานน้อย ในการดำเนินงาน เนื่องจากอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กนี้ ได้ติดตั้งไว้เป็นการค่อยข้างถาวร พร้อมทั้งจะให้น้ำได้ทุกเมื่อซึ่งจะมีผลให้มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
4. ไม่เป็นอุปสรรคกีดขวางการดำเนินงาน ภายในพื้นที่เพาะปลูก เช่น การตัดแต่งกิ่งการพ่นสารเคมีปราบศัตรูพืช การเก็บผลผลิต เป็นต้น
5. ควบคุมปริมาณการให้น้ำได้ดี เพราะเป็นการให้น้ำครั้งละน้อย ๆ แต่บ่อยครั้งซึ่งสามารถควบคุมการให้น้ำและปริมาณน้ำได้อย่างใกล้เคียงกับความต้องการของพืช
6. บ่อยและสารเคมีปราบศัตรูพืชบางชนิด สามารถผสมไปพร้อมกับการให้น้ำแก่พืช
7. ควบคุมวัชพืช เนื่องจากบริเวณพื้นที่เปียกน้ำนั้นเพียงเล็กน้อย เฉพาะบริเวณโคนต้นเท่านั้น

ข้อเสียและปัญหาของการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก

1. ค่าลงทุนครั้งแรกค่อนข้างสูง เนื่องจากระบบนี้ต้องใช้อุปกรณ์ในการติดตั้งที่มีราคาแพง เช่น เครื่องสูบน้ำ เครื่องกรองน้ำ ท่อขนาดต่าง ๆ และรวมถึงวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบของระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก

2. ต้องมีการบำรุงรักษาสูง มีการตรวจสอบระบบการทำงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

ระบบการชลประทานแบบหัวฉีดขนาดเล็ก (Mini Sprinkler Irrigation System)

การชลประทานแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก (Mini Sprinkler Irrigation) เป็นระบบการให้น้ำแก่พืชที่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์พิเศษหลายอย่างเพื่อความคุมการให้น้ำแก่พืช ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อเทียบกับวิธีการให้น้ำแก่พืชแบบอื่น ๆ จะที่แท้จริงมีความจำเป็นในเบื้องต้นที่จะต้องทำความเข้าใจถึงหน้าที่และความสำคัญของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ระบบ เพื่อให้เข้าไปใช้งาน ให้สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและพื้นที่ปลูก ตลอดจนเงินทุนและผลผลิตที่จะได้รับ ถ้า

ใช้ไม่ถูกต้องตามที่ควรจะเป็น นอกจากจะเสียเงินลงทุนเพิ่มขึ้นแล้ว ยังอาจจะใช้ไม่ได้ผลเท่าที่ควรอีกด้วย

องค์ประกอบของระบบชลประทานแบบ (Mini Sprinkler Irrigation System Components)

ระบบชลประทานแบบหัวฉีดย่อยขนาดเล็ก ส่วนใหญ่จะต้องประกอบด้วยอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างน้อยดังต่อไปนี้

หัวปล่อยน้ำ (Emitter) ท่อแขนง (lateral line) ท่อประธานย่อย (Sub-Main) ท่อประธาน (Main line) ประตูน้ำ (Valves) เครื่องวัดความดัน (Pressure Gauge) ส่วนเครื่องบีบน้ำ ซึ่งบางครั้งก็อาจไม่จำเป็นต้องใช้ ถ้าแหล่งน้ำมีความดันพอเพียง เช่น ระบบที่ใช้น้ำประปา ที่มีความดันมากกว่า 10 ปอนด์ ต่อ ตารางนิ้ว หรือแหล่งน้ำจากที่สูง เกินกว่า 10 เมตร จากพื้นดิน เป็นต้น และอุปกรณ์ที่ถือว่าสำคัญมากของระบบนี้ ซึ่งจะขาดมิได้ คือ เครื่องกรองน้ำ (Filter) องค์ประกอบของระบบชลประทานแบบหัวฉีดย่อยขนาดเล็ก ที่ใช้กันโดยทั่วไปในบ้าน ซึ่งต่อระบบจากแหล่งน้ำประปา โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องสูบน้ำ ระบบนี้ใช้ได้กับพืชเกือบทุกชนิด ตั้งแต่พืชสวนครัว ต้นไม้ประดับ ไม้ยืนต้น ตลอดจนกระทั่งสนามหญ้า และสำหรับใช้กับที่เพาะปลูกขนาดใหญ่ นอกจากมีอุปกรณ์ดังกล่าวแล้ว บางครั้งก็อาจจำเป็นต้องมีอุปกรณ์พิเศษเพิ่มขึ้นอีกตามความเหมาะสม โดยเฉพาะอุปกรณ์ที่ถือว่าเป็นเครื่องควบคุมการกระจายน้ำต้นทาง (Control Head) อันได้แก่ เครื่องวัดปริมาณการไหลของน้ำ (Water Meter) เครื่องฉีดผสมปุ๋ยหรือสารเคมี (Fertilizer Tank or Chemical Injector) เครื่องควบคุมความดัน (Pressure Regulator) และนอกจากนี้ ยังสามารถติดตั้งเป็นระบบควบคุมการจ่ายน้ำอัตโนมัติได้อีกด้วย โดยติดตั้งประตูน้ำไฟฟ้า (Solenooid Valves) และระบบควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer Control Unit) เป็นต้น

การออกแบบระบบชลประทานแบบหัวฉีดย่อยขนาดเล็ก

การออกแบบระบบชลประทานแบบหัวฉีดย่อยขนาดเล็กนี้ถือว่าเป็นการออกแบบระบบการให้น้ำแบบที่ใช้ท่อและมีการส่งน้ำออกจากท่อเป็นระยะ ๆ ซึ่งวิธีที่ค่อยข้างจะทำได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าใช้การคำนวณทางคณิตศาสตร์โดยตรง ทั้งนี้เพราะปริมาณน้ำที่ไหลอยู่ในท่อจะลดลงตามความยาวของท่อที่สำคัญทำให้การคำนวณหาอัตราการลดลงของความดันไม่เหมือนกับข้างจะกล่าวมา การคำนวณทุกครั้งนั้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุ่งยาก ฉะนั้นเพื่อที่จะหาวิธีการออกแบบที่ค่อนข้างง่าย โดยใช้สมการทางด้านศาสตร์ การคำนวณทางคณิตศาสตร์ ประกอบการใช้กราฟช่วยในการออกแบบหาขนาดของท่อแขนง ท่อแยก ประธาน รวมทั้งการหาขนาดเครื่องสูบน้ำที่จะใช้ด้วย เพื่อให้ได้ระบบที่สมบูรณ์

วิธีเลือกเครื่องสูบน้ำที่เหมาะสมกับงาน

เนื่องจากมีสูบน้ำที่ออกแบบเพื่อใช้กับงานส่งน้ำระดับ (สูงต่ำ) จึงควรเลือกแบบที่เหมาะสมกับงาน

เครื่องสูบน้ำที่ใช้กับการสูบน้ำระดับต่ำจะใช้สูบน้ำในระดับสูงไม่ได้ แต่เครื่องสูบน้ำที่ใช้กับน้ำระดับสูงจะใช้สูบน้ำระดับต่ำได้แต่กรณีหลังนี้จะเป็นการใช้ที่ไม่คุ้มค่าเพราะหากใช้เครื่องสูบน้ำระดับต่ำสูบน้ำระดับต่ำก็จะได้ปริมาณน้ำที่วัดหรือสูบน้ำมากกว่าการใช้ระดับสูง ฉะนั้นจึงควรเลือกใช้เครื่องสูบน้ำตามระดับของน้ำ

ในกรณีที่ต้องการสูบน้ำจำนวนมาก ๆ ในเวลาสั้น เช่น การระบายน้ำหรือการทอน้ำ ควรใช้เครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่คือ เครื่องสูบน้ำแรงสูง อย่างไรก็ตามหากจะสูบน้ำปริมาณน้อยและสูบน้ำเป็นประจำ การใช้เครื่องแรงสูงจะไม่คุ้มเสีย เพราะสูบน้ำขนาดดังกล่าวจะต้องหยุดและติดเครื่องใหม่บ่อย ๆ การสูบน้ำด้วยไฟฟ้าก็ใช้เสียห่วยสูงพอ ๆ กับการใช้เครื่องยนต์ ดังนั้นในการสูบน้ำในลักษณะนี้จึงควรใช้สูบน้ำขนาดเล็กเพียงให้พอกับงานที่ทำ

เมื่อมีการหยุดและติดเครื่องบ่อย ๆ การใช้เครื่องสูบน้ำแบบอัตโนมัติจะสะดวกมากแต่หากเป็นการทำงานช่วงยาว ควรใช้เครื่องสูบน้ำแบบหอยโข่ง เพราะมีประสิทธิภาพสูงและราคาถูก

หากต้องการสูบน้ำที่ขึ้นสูง มักนิยมใช้สูบน้ำหลายระดับหรือสูบน้ำแบบหอยโข่ง ส่วนการใช้เครื่องสูบน้ำแบบหมุนแบบโยก หรือแบบอื่น ๆ อาจจะใช้แทนได้โดยอาจจะมีการซื้อดีกว่าในบางครั้ง แต่ไม่ว่าจะใช้เครื่องสูบน้ำแบบใดจะต้องใส่ใจดูแล เพราะสูบน้ำเหล่านี้มักจะชำรุดหรือเสื่อมง่ายตามสภาพ การใช้ เช่น ฝัดดิน และทรายในน้ำมากก็ควรที่จะติดที่กรองเพื่อป้องกันไม่ให้ดินและทรายผ่านเข้าไปในสูบน้ำ เช่นเดียวกับกับการสูบน้ำในที่ ๆ มีเศษขยะหรือเศษต้นพืช ควรเลือกสูบน้ำที่จะไม่มีการเกิดปัญหา เพราะสิ่งเหล่านี้เช่นที่มีท่อตรงไม่พับงอหรือมีท่อแยกเป็นต้น

ประสิทธิภาพของการทำงานของสูบน้ำแตกต่างกันไปตามการใช้งาน การเพิ่มงานโดยการพยายามสูบน้ำขึ้นในระดับสูงที่ไม่เหมาะสมกับสูบน้ำจะทำให้เกิดผลเสีย และเมื่อระดับของน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่อประธาน เป็นท่อซึ่งเชื่อมโยงท่อประธานย่อย หรือท่อแขนงในแต่ละสายให้ต่อไปยังแหล่งน้ำ ท่อประธานจะทำจากวัสดุดังต่อไปนี้ พีอี (Polyethylene) ชนิดความหนาแน่นสูง (HDPE) ท่อ พีวีซี แข็ง (Rigid PVC) ท่อเหล็กอาบสังกะสี (Galvized Steel) และซีเมนต์ไยหิน (Asbestos Cement) ซึ่งจะใช้วัสดุแบบใดก็ตาม ไม่ควรเป็นวัสดุที่เป็นสนิมและลอกเป็นสะเก็ดง่าย เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาอุดตันที่หัวปล่ยน้ำ และจากท่อประธานนี้ ท่อประธานย่อยหรือท่อแขนง อาจจะแยกออกไปด้านเดียวหรือทั้งสองด้านก็ได้ ปกติท่อประธานจะนิยมฝังใต้ผิวดิน

การออกแบบท่อประธาน

สำหรับระบบการให้น้ำฉีดย่อยขนาดเล็กชนิดง่าย ๆ ที่ท่อประธานจะทำการส่งน้ำให้แก่พื้นที่เพียงหนึ่งหรือสองแปลง การออกแบบท่อประธานก็จะเป็นปัญหาหนัก ขนาดของท่อประธานที่ต้องการ ก็จะขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำทั้งหมดที่ไหลอยู่ในท่อ ความยาวของท่อและค่าของพลังงานที่มากที่สุดที่ยอมให้ลดลงได้ ซึ่งจะเกี่ยวกับการหาขนาดของเครื่องสูบน้ำและพลังงานที่ใช้ เพราะท่อประธานขนาดเล็กก็ต้องใช้เครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่ ถ้าใช้ท่อขนาดใหญ่ก็มีการเสียพลังงานน้อยลง ก็อาจใช้ปั๊มเล็กลงได้เช่นกัน และมีข้อแนะนำสำหรับความเร็วของน้ำในท่อประธาน ไม่ควรเกิน 1.5 เมตรต่อวินาที ซึ่งจะทำให้เกิดการสูญเสียความดันไม่มากเกินไป และจะไม่เกิดปัญหาการกระแทกของน้ำในท่อ ตอนเริ่มต้นหรือหยุดให้น้ำอย่างฉับพลัน โดยไม่ต้องมีอุปกรณ์พิเศษเพื่อป้องกันปัญหาน้ำกระแทกท่อ

การต่อวางท่อประธาน

ท่อประธานจะนิยมวางใต้ดิน อย่างน้อยต้องฝังลึก 40 ซม. จึงจะเพียงพอในการป้องกันท่อ

ท่อประธานที่เป็นท่อไยหินหรือพีวีซี ควรจะวางให้ถูกต้อง โดยเฉพาะพื้นดินที่เป็นดินแข็งหรือหิน หรือดินที่มีการทรุดตัวง่าย ต้องมีการระวางเป็นพิเศษ ท่อพีวีซี ไม่ควรวางเป็นเส้นตรงในดินที่ขุดออก แต่ควรวางให้คดเคี้ยวเพื่อป้องกันการยึดและหดตัว เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ โดยเฉพาะตอนที่ยังไม่ได้ฝังดิน

แนวทางการพิจารณาเลือกขนาดท่อประธาน

ขนาดท่อประธาน		อัตราการไหลในท่อ (ลิตร/วินาที)	
PVC	0 นิ้ว (ชม.)	ชั้น 8.5	ชั้น 13.5
	2" (5.4)	3.5	3.0
	2 1/2" (6.8)	5.5	5.0
	3" (8.0)	7.5	6.5
	4" (10.3)	12.5	11.0
	5" (12.6)	19.0	16.5
	6" (14.9)	26.0	23.0

ท่อประธานย่อย เป็นท่อที่ต่อแยกจากท่อประธาน เพื่อแบ่งการควบคุมเป็นส่วน ๆ ท่อนี้ถ้าระบบไม่ใหญ่มากนัก ก็ไม่จำเป็นต้องมี คือ มีเฉพาะท่อแขนงต่อโดยตรงกับท่อประธานก็ได้ ท่อแยกประธานนี้ทำจากวัสดุเช่นเดียวกับท่อแขนง โดยทั่วไปมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20-80 มม. ที่ใช้กันมากขนาด 30-50 มม. ท่อประธานย่อยวางทั้งชนิดบนดินและฝังใต้ดิน

การออกแบบท่อประธานย่อย

ท่อประธานย่อยคือท่อหัวแปลงที่มีท่อแขนงต่อแยกออก อาจจะแยกไปข้างใดข้างหนึ่งของท่อประธานย่อย หรืออาจจะแยกออกทั้งสองด้านก็ได้ การไหลของน้ำทั้งท่อประธานย่อยและท่อแขนงจะมีลักษณะไม่คงที่ แต่ปริมาณน้ำที่ไหลในท่อ จะเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณน้ำที่จ่ายออกจากหัวปล่อยน้ำที่ระยะต่าง ๆ ฉะนั้นปริมาณน้ำที่ไหลในท่อจะลดลงตามระยะความยาวของท่อ ความดันทั้งหมดที่ลดลงเนื่องจากความเสียดที่ผิวท่อ จะมีค่าน้อยกว่า โดยตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า

1) ท่อประธานย่อยเหมือนท่อแขนง ซึ่งจะมีน้ำถูกจ่ายออกหลายจุด ด้วยจำนวนที่เท่า ๆ กันตลอดระยะความยาวของท่อ โดยที่ปลายท่อถือว่าน้ำที่จ่ายหมดพอดี

2) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อประธานย่อยคงที่เท่ากันตลอดความยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การต่อวางท่อประชนย้อย

นอกจากระบบที่มีการเคลื่อนย้ายทั้งระบบแล้วละก็ ท่อประชนย้อยจะฝังใต้ดิน ถึงแม้จะใช้ระบบท่อแขงที่มีการเคลื่อนย้ายเมื่อสิ้นสุดฤดฤกาลก็ตาม แต่ท่อประชนย้อยมักจะมีฝังใต้ดินโดยทั่ว ๆ ไป แล้ว ท่อประชนย้อยจะวางขวางทิศทางของแถวพีช ดังนั้นควรจะฝังท่อให้ลึกพอที่จะไม่ได้รับอันตรายจากการเซตกรรม หรือจากเครื่องมือเก็บเกี่ยวขนาดใหญ่ ความลึกอย่างน้อยประมาณ 40 ซม. จึงจะเพียงพอ การลั้งท่อถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในการบำรุงรักษาระบบ ฉะนั้นควรจะต้งมีประตูน้ำที่สามารถเปิดลั้งน้ำออกที่จุดปลายท่อประชนย้อยได้ หรือที่จุดต่ำ ๆ ที่จะเปิดน้ำลั้งออกได้

แนวทงพิจารณาเลือกท่อประชนย้อย

ขนาดท่อประชนย้อย	อัตราการไหลในท่อ (ลิตร/วินาที)
0 นิ้ว (ซม.)	ขึ้น 8.5 ขึ้น 13.5
3/4" (2.3)	0.90 0.80
1" (3.0)	1.50 1.30
1 1/2" (4.4)	3.00 2.50
2" (5.4)	4.50 4.00
2 1/2" (6.8)	7.50 6.50
3" (8.0)	10.00 8.90

ท่อแขง เป็นท่อซึ่งต่อแยกจากท่อประชนย้อย หรือบางครั้งก็ต่อกับท่อประชนโดยตรง และเป็นท่อซึ่งติดตั้งหัวปล่อยน้ำ วางชิดชนานไปกับแถวของต้นพีช อาจใช้ท่อแขง 1 แนวสำหรับพีช 1-2 แถว หรือท่อแขง 1-2 แนว สำหรับพีช 1 แถวก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม ท่อแขงโดยทั่ว ๆ ไปทำด้วยพลาสติกประเภทพีวีซี (Polyvinyl Chloride, PVC) พีบี (Polybutylene, PB) และ พีอี (Polyethylene, PE) เป็นต้น โดยนิยมวางท่อแขงไว้บนเอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผิวดินมากกว่าใต้ดิน ท่อจึงควรจะต้องเป็นสีดำเพื่อป้องกันแสงอาทิตย์ ที่จะทำให้เกิดตะไคร่น้ำอุดตันหัวปล่อยน้ำ นอกจากนี้สีดำซึ่งเป็นสารถ่านดำ (Carbon Black) ยังช่วยทำให้อายุการใช้งานนานขึ้น เนื่องจากป้องกันแสงเหนือม่วง (Ultra Violet) จากดวงอาทิตย์ได้ดี สำหรับขนาดของท่อ จะถูกกำหนดโดยจำนวนต้นพืชต่อแถว และจำนวนของหัวปล่อยน้ำที่ไหลต่อต้น หรือโดยจำนวนของหัวและความยาวของท่อที่ใช้ โดยทั่วไปมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 6-25 มม. ที่ใช้กันมาก 12-20 มม. และความยาวของท่อไม่ควรเกิน 300 ม.

เครื่องกรองน้ำ เป็นอุปกรณ์สำคัญมากสำหรับระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก เพราะน้ำที่จะใช้สำหรับระบบนี้ จะต้องเป็นน้ำที่สะอาดจริง ๆ เพื่อขจัดปัญหาการอุดตันซึ่งมักจะเกิดขึ้นเสมอ ตามปกติจะเป็นแบบตะแกรง (Screen Filter) และแบบกรวดทราย (Gravel-Sand Filter) ทั้งนี้ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับลักษณะของตะกอน หรือสิ่งที่ต้องการจะกรองออกจากน้ำ ก่อนที่จะผ่านเข้าสู่ระบบการให้น้ำ ซึ่งบางแห่งน้ำอาจจะมีสารเคมีปนอยู่ ซึ่งเครื่องกรองธรรมดาอาจจะใช้ไม่ได้ผล ต้องเป็นชนิดพิเศษ เพราะทุกขั้นตอนต้องทำให้แน่ใจได้ว่า น้ำที่ใช้ในระบบนี้ต้องสะอาดจริง ๆ ซึ่งเรื่องเครื่องกรองจะได้กล่าวรายละเอียดอีกครั้งในบทปัญหาการอุดตันและการป้องกัน

เครื่องควบคุมการจ่ายน้ำต้นทาง เป็นอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ติดตั้งไว้ใกล้กับแหล่งน้ำตรงจุดเริ่มต้นของระบบ เพื่อควบคุมความดัน ปริมาณน้ำ และคุณภาพน้ำเป็นต้น อาจประกอบด้วย

ก. เครื่องวัดปริมาณการไหลของน้ำ เพื่อให้ทราบอัตราการใช้น้ำว่าเป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่

ข. เครื่องวัดความดัน (Press Gauge) เพื่อให้ทราบความดันขณะใช้งาน เพราะจะสัมพันธ์กับปริมาณน้ำที่จ่ายจากหัวปล่อยน้ำ

ค. เครื่องควบคุมความดัน (Pressure Regulator) เพื่อให้ความดันไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก อาจติดตั้งที่ต้นทางของท่อประธานย่อยหรือท่อแขนก็ได้ จะช่วยรักษาความดันของน้ำในแต่ละท่อแขนให้เท่ากันมากที่สุด จะทำให้ปริมาณน้ำที่จ่ายจากหัวปล่อยน้ำ ไหลได้เพียงกัน

ความสามารถในการอุ้มน้ำของดิน

ดินเปรียบเสมือนถังน้ำหรือเป็นที่เก็บน้ำโดยธรรมชาติให้แก่พืช ซึ่งรากพืชจะดูดเอาความชื้นในดินไปใช้อีกทอดหนึ่ง และในการให้น้ำเราพยายามให้น้ำไม่มากกว่าที่ความสามารถ

ของดินในระยะรากพืชจะเก็บเอาไว้ได้ ถ้าให้มากกว่านั้นจะเป็นน้ำที่สูญเวียก ดินแต่ละชนิดก็มีการคำนวณว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถเก็บน้ำไว้ได้มากน้อยแตกต่างกัน และนานเร็วต่างกันด้วย ที่สำคัญขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อดินและลักษณะการจัดเรียงตัวหรือเชื่อมยึดกันของเม็ดดิน เช่นระหว่างดินเหนียว ดินร่วน และดินทราย ดินเหนียวจะเก็บน้ำได้มากที่สุดและนานที่สุด ส่วนดินทรายตรงกันข้าม

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณหาจำนวนน้ำมากที่สุดที่จะให้ได้แต่ละครั้ง และจะให้ใช้ได้ก็วันนั้นจำเป็นต้องทราบว่าดินในแปลงมีคุณสมบัติสามารถอุ้มน้ำไว้ให้แก่พืชใช้ได้เท่าไร ซึ่งตามปกติความชื้นในดินที่พืชนำเอาไปใช้ประโยชน์ได้ จะนิยมบอกเป็นหน่วย ความลึกของน้ำที่เทียบต่อความลึกของดิน (ระยะความลึกของราก) โดยได้จากการทดลองหาในแปลงเพาะปลูก หรืออาจจะใช้ค่าโดยประมาณ

ความดันของน้ำ

หลักเบื้องต้น ต้องรู้ว่าความดันของน้ำคืออะไร จะหาได้อย่างไร เพราะจะต้องนำมาใช้งาน ความดันของน้ำ หมายถึง แรงต่อหน่วยพื้นที่ที่กระทำ ณ จุดใด ๆ คำว่า "แรง" อาจจะเป็นน้ำหนักของน้ำที่กดทับอยู่บนพื้นที่ ณ จุดนั้น ๆ ก็ได้

$$P = \frac{F}{A} \dots\dots\dots 1$$

ในเมื่อ

P =	ความดัน	ปอนด์/ตร.นิ้วหรือ กก./ตร.ซม.
F =	แรงหรือน้ำหนัก	ปอนด์ หรือ กิโลกรัม
A =	พื้นที่ใต้แรงนั้น	ตารางนิ้ว หรือ ตารางเซนติเมตร

แรง ก็คือน้ำหนักของน้ำนั่นเอง ซึ่งหาได้จากผลคูณของปริมาตรของน้ำกับน้ำหนักจำเพาะของน้ำ

$$\begin{aligned} W &= \text{ปริมาตร} \times \text{น้ำหนักจำเพาะของน้ำ} \\ &= \text{น้ำหนักของน้ำ} \end{aligned}$$

$$P = \frac{W}{A} = \frac{\text{ปริมาตร} \times \text{น้ำหนักจำเพาะของน้ำ}}{\text{พื้นที่ใต้น้ำ}} \dots\dots\dots 2$$

จะเห็นว่าถ้าหน้าทักของน้ำเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า พื้นที่หน้าตัดของภาชนะก็เพิ่มเป็นสองเท่าด้วย เราจะได้ความดันของน้ำเท่าเดิม แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าหน้าทักของน้ำเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าแต่พื้นที่เท่าเดิม เราก็จะได้ความดันของน้ำเป็น 2 เท่า หรือความสูงของน้ำเป็น 2 เท่า จะทำให้มีความดันถังเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า เช่นกัน ฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของน้ำกับความดันของน้ำจะเกี่ยวข้องกันโดยตรง หรือที่นิยมเรียกความสูงของน้ำเป็นความดันว่า "เฮดของน้ำ" (Head) เช่น มีระดับน้ำสูง 100 ซม. หรือ 1 เมตร ก็เรียกว่ามีความดันเท่ากับเฮด 1 เมตร เป็นต้น ฉะนั้นเราสามารถใช้อะไรจากหน่วยความดันที่เป็นเฮดนี้ได้สะดวกกว่า เช่นต้องการจะสูบน้ำขึ้นที่สูง 10 เมตร ก็ต้องใช้ความดันคิดเป็นเฮด 10 เมตร (กรณียังไม่ได้อุดการสูญเสียความดันเนื่องจากความเสียด) หรือเรามีถังน้ำสูง 5 เมตร ก็แสดงว่าเรามีความดันเริ่มต้นคิดเป็นเฮด 5 เมตร ซึ่งหน่วยความดันและเฮดสามารถเปรียบเทียบกันกลับไปกลับมาได้

แสดงความสามารถในการสูบน้ำที่เป็นประโยชน์ต่อพืชของดินต่าง ๆ

ความสามารถเก็บน้ำที่ซึมนำไปใช้ประโยชน์ได้

ความลึกของน้ำเป็น มม./ความลึกของดิน 1 ซม.

ดินทรายจัด	0.5 - 1.00	เฉลี่ย	0.7
ดินร่วนปนทราย	1.0 - 1.50	เฉลี่ย	1.2
ดินร่วน	1.20 - 1.90	เฉลี่ย	1.5
ดินร่วนปนดินเหนียว	1.50 - 2.10	เฉลี่ย	1.8
ดินเหนียว	1.30 - 2.50	เฉลี่ย	1.9

ข้อสังเกตคือ ในการให้น้ำแก่พืชแต่ละครั้ง ถือกันว่าดินในเขตรากพืชเท่านั้นที่เก็บน้ำไว้ให้พืชเอาไปใช้ ถ้าให้น้ำหนักมากเกินไป น้ำก็จะไหลซึมลงไปเลย เขตรากพืช น้ำส่วนที่เหลือเขตรากพืชจึงเป็นน้ำที่สูญเปล่า นอกจากกรณีที่ต้องการล้างดินเค็มออกจากเขตราก ปกติพืชที่ปลูกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหม่ ๆ รากจะน้อยและต้นจึงต้องการน้ำน้อยแต่บ่อยครั้งกว่าตอนที่โตเต็มที่ที่มีรากลึก ซึ่งสามารถ
 ส่งน้ำได้ครั้งละมากขึ้น และใช้ได้นานขึ้น โดยเฉพาะการให้น้ำแบบหยดนี้จะอำนวยความสะดวกในการ
 การให้น้ำครั้งละน้อย และให้บ่อย ๆ หรือต่อเนื่องกันเป็นอย่างดี เพื่อรักษาความชื้นให้พืชใช้ได้
 อย่างสะดวกตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผสมปุ๋ยร่วมกับการให้น้ำชลประทาน

ความหมายและจุดประสงค์ทั่วไป

การผสมปุ๋ยร่วมกับการให้น้ำแก้มิซ เรียกว่า Fertigation ได้มาจากคำ Fertilization รวมกับ Irrigation หรือเรียกย่อ ๆ ว่า ระบบ F-1 นับว่าเป็นวิทยาการอันหนึ่งของการชลประทานสมัยใหม่ เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ปุ๋ย รวมทั้งการใส่ปุ๋ยในระบบชลประทาน นอกจากนี้ยังใช้ผสมยากำจัดศัตรูพืช หรือ โรคพืชในระบบชลประทานได้ด้วย (Chemigation คือ Chemical ร่วมกับ Irrigation) วิทยาการแขนงนี้ ที่จริงก็เคยมีการทดลองนำมาใช้ร่วมกับระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก เป็นเวลานานแล้ว แต่เพิ่งจะมีการพัฒนากันอย่างจริงจังเมื่อไม่กี่ปีมานี้ และก็ได้มีการพัฒนาปรับปรุงอุปกรณ์ในการใช้ปุ๋ยอย่างต่อเนื่องมาตลอด ทำให้ศักยภาพการใช้ปุ๋ยในการให้น้ำเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอนาคตความต้องการใช้น้ำปุ๋ยจะต้องมีมากขึ้น และคงจะมีการใช้ปุ๋ยสูตรเดียวแพร่หลายขึ้น แทนที่จะใช้ปุ๋ยสูตรครอบจักรวาล ดังที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร มีการสูญเสียปุ๋ยบางตัวเกินความจำเป็น ฉะนั้นถ้าได้มีการพัฒนามาใช้กับวิธีการให้น้ำบริเวณใต้ต้นพืชโดยตรง เช่น การให้น้ำแบบหยดและแบบฉีดฝอย หรือที่เรียกรวม ๆ กันว่า "การให้น้ำแบบจุดชลประทาน" ก็น่าจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมาก ทั้งทางด้านเศรษฐศาสตร์ วิศวกรรม และเกษตรกรรม

ข้อดีของการผสมปุ๋ยร่วมกับการให้น้ำ

1. ประหยัดแรงงานและสะดวก การใส่ปุ๋ยโดยใช้แรงคนเป็นงานหนักและยังไม่ค่อยทั่วถึงถ้าใช้เครื่องจักรใส่ปุ๋ยก็ลงทุนสูง และทำให้เกิดการบดอัดดิน เนื่องจากล้อของเครื่องจักร จะทำให้เกิดความเสียหายจากการเจริญเติบโตของพืช เมื่อมีการนำเอาระบบ Fertigation Irrigation (F-1) เข้ามาใช้ในแปลงเพาะปลูกจะสามารถลดการใช้แรงงานในการให้น้ำแก้มิซ ทั้งยังสะดวกในการให้ปุ๋ยครั้งละน้อย ๆ แต่ให้บ่อยครั้งตามความเหมาะสมได้เป็นอย่างดี
2. พืชได้รับปุ๋ยตามต้องการอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอตลอดแปลงเพาะปลูก เนื่องจากปุ๋ยละลายน้ำชลประทาน ปุ๋ยจึงแพร่กระจายได้ทั่วถึงอย่างรวดเร็ว
3. ทำให้พืชได้รับธาตุอาหารที่ต้องการในระยะต่าง ๆ ของการเจริญเติบโตได้อย่างเพียงพอและทันความต้องการ ปกติตลอดช่วงการเจริญเติบโตของพืช ต้องให้ปุ๋ยแก้มิซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ่อขุดครั้ง เพราะถ้าใส่ปุ๋ยลงไปในวันทั้งหมดครั้งเดียว ปุ๋ยจะถูกชะล้างออกไปมาก่อนที่พืชจะใช้ได้ทัน การให้ปุ๋ยนี้สัมพันธ์กับปัจจัยทางกายภาพต่าง ๆ เช่น ปริมาณปุ๋ยที่ถูกน้ำฝนชะล้างออกจากดิน เป็นต้น ถ้าไม่ใช้ระบบ F-1 ให้ปุ๋ยแก่พืช พบว่าเห็นการยากที่จะทำให้พืชได้รับธาตุอาหารในปริมาณพอเหมาะในแต่ละช่วงของการเจริญเติบโต หรือการออกดอกออกผล แต่ถ้าใช้ระบบ F-1 จะสามารถปรับสัดส่วนของธาตุอาหารที่ให้แก่พืช ชนิดของปุ๋ยให้เหมาะสม และตรงกับความต้องการของพืชในระยะต่าง ๆ ของการเจริญเติบโต

4. ประหยัดปุ๋ย เพราะเป็นวิธีการให้ปุ๋ยที่มีประสิทธิภาพสูง โดยพืชจะได้รับปริมาณปุ๋ยมากกว่าวิธีอื่น ลดการสูญเสียปุ๋ยเนื่องจากการตกค้างในดิน ลดการสูญเสียเนื่องจากการชะล้างปุ๋ยออกไปเลย เขตรากพืช ลดการสูญเสียเนื่องจากการขนส่งปุ๋ย และการเก็บรักษาปุ๋ย ทำให้ได้รับผลผลิตต่อหน่วยน้ำหนักรากมากกว่าวิธีอื่น ตัวอย่างเช่น ในการใช้ระบบ F-1 ของสวนผลไม้ ทำให้สามารถลดปริมาณสารละลายธาตุเหล็ก (Iron Chelate) ที่ฉีดใส่ให้แก่พืชถึง 2 ใน 3 จากวิธีการเดิม

5. ความคุ้มค่า ไหลเลย เขตรากพืชของสารละลายปุ๋ยและน้ำ การไหลเลยเขตรากพืชนั้นขึ้นกับคุณสมบัติของดิน ความลึกเขตรากพืช วิธีการควบคุมมีเพียงทางเดียวคือ การกำหนดคาบเวลาการให้น้ำชลประทานให้พอเหมาะ ซึ่งวิธีนี้ยุ่งยาก แต่วิธีระบบ F-1 สามารถให้สารละลายปุ๋ยแก่ต้นไม้เวลาที่เราวางแผนไว้ ในปริมาณที่ต้องการ โดยไม่ยุ่งยาก และไม่เกิดการไหลเลยเขตราก

6. ลดเครื่องมือเครื่องใช้ในงานปุ๋ย เพราะปุ๋ยที่เราใช้เป็นปุ๋ยเหลว ไม่ใช่ปุ๋ยที่เป็นของแข็งหรือปุ๋ยเม็ดซึ่งจำเป็นต้องใช้แรงงาน และเครื่องมือในการเตรียมการมาก

7. สามารถควบคุมปริมาณสารละลายปุ๋ยที่ต้องการให้แก่พืชในครั้งหนึ่งได้ โดยปริมาณและสัดส่วนปุ๋ยที่แน่นอน สามารถหาได้โดยการควบคุมด้วยไฟฟ้า ทางศาสตร์ และวิธีทดลองอื่น ๆ

8. สามารถใส่ธาตุอาหารบางตัวที่พืชต้องการ เพียงเล็กน้อยเพื่อการเจริญเติบโต โดยผสมลงในสารละลายปุ๋ยที่เตรียมจะให้แก่พืช ซึ่งการให้ปุ๋ยแก่พืชโดยวิธีอื่นทำไม่ได้

9. รักษาคุณภาพของน้ำใต้ดิน โดยเฉพาะลดปริมาณไนเตรทลง เพราะระบบ F-1 สามารถลดปริมาณปุ๋ยที่ให้แก่พืช จึงไม่ค่อยมีโอกาสสะสมไนเตรทไว้ในดิน

10. ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ซึ่งก็คือ การใช้ระบบ F-1 กับงานกำจัดศัตรูพืช

อื่น ๆ รวมทั้งการใช้สารเคมีชนิดต่าง ๆ เพื่อจุดประสงค์โดยเฉพาะ เช่น การใส่กรดไฮโดรคลอริก ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ริคลงไปเพื่อจะละลายตะกอนของภูเขาที่สะสมอยู่บริเวณหัวปล่ยน้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก หรือในกรณีที่เราแยกระบบน้ำดื่มออกไป อาจจะเติมสารเคมีเพื่อกำจัดวัชพืชในแปลง ได้อีกด้วย

ข้อจำกัดและข้อควรระวังของการใส่ปุ๋ยร่วมกับการให้น้ำ

1. ค่าใช้จ่ายด้านการดำเนินงานอาจสูง เนื่องจากอุปกรณ์บางอย่างมีราคาแพง รวมทั้งสารเคมีที่ใช้บ้างตัว มีราคาสูงอีกด้วย ฉะนั้นก่อนใช้ต้องพิจารณาให้รอบคอบ
2. ความเป็นพิษของสารละลายปุ๋ยที่ใส่ลงในน้ำชลประทาน ถ้าระบบชลประทานใช้ร่วมกับน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอยู่ด้วย และเนื่องจากน้ำที่ผสมกับปุ๋ยเคมีนั้นเป็นน้ำมีพิษจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการติดป้ายบอกกล่าวให้เกษตรกรและประชาชนโดยทั่วไป มีให้น้ำนั้นมาใช้บริโภค ส่วนอันตรายอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้แก่ การไหลย้อนกลับของน้ำที่ผสมสารละลายปุ๋ยเคมีในท่อ และไปผสมกับท่อน้ำกินน้ำใช้ ดังนั้นเราจึงควรติดตั้งวาล์วที่ป้องกันน้ำไหลย้อนกลับ และมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ
3. ข้อจำกัดในการใช้ปุ๋ย วิธีการนี้เหมาะสำหรับการใช้ปุ๋ยเคมีที่เป็นของเหลว ดังนั้นปุ๋ยฟอสเฟต เช่น ซุปเปอร์ฟอสเฟตหรือแคลเซียมแอมโมเนียฟอสเฟต ซึ่งละลายน้ำได้ยากจึงใช้ไม่ได้ดีเพราะทำให้เกิดตะกอนอุดตัน
4. การพุกร่อนของท่อและส่วนที่เป็นโลหะในระบบ ส่วนของอุปกรณ์ที่เป็นโลหะมักจะพุกร่อนได้เร็ว เนื่องจากการกัดกร่อนของกรดหรือด่างของสารเคมี ดังนั้นจึงควรที่จะใช้ท่อ หรืออุปกรณ์ซึ่งทนต่อการกัดกร่อน หรือทนสนิมได้ดี
5. การเกิดปฏิกิริยาเคมีในระบบท่อน้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก ปุ๋ยเคมีบางตัวเช่น ฟอสเฟตจะตกตะกอนในท่อ ปริมาณของตะกอนจะขึ้นอยู่กับค่าความเป็นกรดและด่างในสารละลาย ซึ่งอาจเกิดการอุดตันของหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กอย่างมาก ดังนั้นผู้ใช้ระบบน้ำหยดจึงควรศึกษาชนิดของปุ๋ยเคมี ที่เหมาะสมกับอุปกรณ์ของตน
6. กรณีที่ใช้ระบบ F-1 กับระบบฉีดฝอย ต้องระวังมิให้ความเข้มข้นของสารละลายปุ๋ยทำให้เกิดพิษมีค่าสูงเกินไปจนทำอันตรายแก่พืชได้
7. เมื่อมีการใช้สารละลายปุ๋ยเคมี จำเป็นต้องจัดหาถังบรรจุที่สามารถเก็บรักษาและขนส่งได้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การใช้งานอย่างไม่ถูกต้อง อาจเกิดการสูญเสียเนื่องจากการชะล้าง (Leaching) น้ำและปุ๋ยซึมออกจากเขตรากได้มาก

ข้อพิจารณาเลือกอุปกรณ์ที่ใช้ติดตั้งการให้ปุ๋ย

โดยทั่วไปอุปกรณ์ผสม ปุ๋ยร่วมกับการให้น้ำแก่พืชมีหลายชนิด หลายแบบ หลายขนาด ซึ่งแตกต่างกันทั้งคุณสมบัติ ความสามารถและข้อจำกัด รวมทั้งราคาการใช้อุปกรณ์ที่ต่างกันย่อมจะได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันไป ตามเงื่อนไขของอุปกรณ์ที่ใช้ แม้ว่าเป็นการเพาะปลูกพืชที่เดียวกันก็ตาม ดังนั้นผู้ใช้ควรที่จะศึกษาข้อมูลต่าง ๆ อย่างละเอียดก่อนจะตัดสินใจเลือกใช้อุปกรณ์ สำหรับระบบ F-1 นี้ส่วนใหญ่จะต้องใช้ความดัน เพื่อนำน้ำจากที่เก็บไปจ่ายให้แก่พืชที่ปลูกความดันอันนี้ เราได้จากแหล่งกำเนิดพลังงานภายนอกเช่น ปั๊มหรือความดันของน้ำในท่อ นอกจากนี้ยังต้องใช้อุปกรณ์บางอย่างในการผสมปุ๋ยกับน้ำ อุปกรณ์ที่ว่านี้อาจเป็นปั๊ม หรือถังผสมปุ๋ยแบบต่าง ๆ

การเลือกตำแหน่งติดตั้งระบบ F-1

ตำแหน่งที่เหมาะสมในการติดตั้งระบบ F-1 มีให้เลือกพิจารณา 3 แห่งคือ

1. บริเวณจุดเริ่มต้นของแปลงย่อยต่าง ๆ
2. บริเวณจุดเชื่อมต่อของระบบท่อที่กระจายไปในแปลง
3. บริเวณจุดศูนย์กลางในแปลง

โดยวิธีจะพิจารณาว่า ควรเลือกสถานที่ใดนั้น จะได้กล่าวต่อไป

บริเวณจุดเริ่มต้นของแปลง เหมาะกับการติดตั้งระบบขนาดเล็ก ราคาการติดตั้งต่อหน่วยถูกแต่ถ้ามีการติดตั้งหลาย ๆ หน่วย ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะมากกว่าติดตั้งที่จุดศูนย์กลางในแปลงก็ได้งานหลักในการดำเนินงานคือ การขนส่งปุ๋ยไปในแต่ละจุด รวมทั้งปฏิบัติการต่าง ๆ เพื่อให้ปุ๋ยแก่พืช ถ้าต้องการความคล่องตัวในการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ ไม่ควรติดตั้งอุปกรณ์ที่มีขนาดใหญ่ การเลือกสถานที่แบบนี้เหมาะกับแปลงเพาะปลูกที่ต้องการส่งน้ำและให้ปุ๋ยแก่พืชที่มีการกระจายอย่างทั่วถึงทั้งแปลง

บริเวณจุดเชื่อมต่อของระบบท่อที่กระจายไปยังแปลงเพาะปลูก จะเลือกสถานที่แบบที่ติดตั้งก็ต่อเมื่อ เป็นระบบงานใหญ่ เช่นในแปลงเพาะปลูกขนาดใหญ่ หรือสวนผลไม้ที่มีการรับน้ำโดยตรงจากท่อประธาน

บริเวณจุดศูนย์กลางในแปลง เป็นการติดตั้งในพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่มาก ๆ ข้อดีของมันคือ มีประสิทธิภาพสูง คล่องตัวดี และสามารถตัดแปลงระบบให้ทำงานกับเครื่องจักรในแปลงได้ ข้อเสียคือ การใช้ระบบน้ำบริเวณปะปนกับน้ำชลประทาน ทำให้น้ำที่ใช้ไม่เหมาะกับการดื่มกิน ข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือ ชาติความแน่นอน อันเนื่องมาจากการปรับระบบเพื่อใช้ในการส่งน้ำไปยังหัวแปลงย่อย โดยการต่อท่อจากศูนย์กลางที่ติดตั้ง ขนานกับท่อประธานไปยังจุดเริ่มต้นของแปลง ซึ่งวิธีนี้ทำให้ค่าใช้จ่ายของการติดตั้งแบบนี้มีราคาตกลง จนสามารถเปรียบเทียบกับวิธีการติดตั้งระบบขนาดเล็กกระจายทั่วแปลงได้ แต่อาจทำให้ผลลัพธ์ที่ได้ในการกระจายน้ำและปุ๋ยชาติความแน่นอน

ความสามารถละลายน้ำได้ของปุ๋ยสูตรต่าง ๆ

ปุ๋ย	ความสามารถละลายน้ำ (กรัม/ลิตร)
ยูเรีย	1,190
แอมโมเนียมไนเตรท	1,185
แอมโมเนียมซัลเฟต	700
แคลเซียมไนเตรท	2,670
โมโนแอมโมเนียมฟอสเฟต MAP	225
ไดแอมโมเนียมฟอสเฟต DAP	413
กรดฟอสฟอริก	-
โปแทสเซียมคลอไรด์	277
โปแทสเซียมซัลเฟต	67
โปแทสเซียมไนเตรท	135

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุของการอุดตันระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดย่อยขนาดเล็ก

โดยทั่ว ๆ ไปการอุดตันที่หัวปล่อยน้ำ เกิดจากสาเหตุใหญ่ ๆ แยกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ตะกอนของแข็งที่แขวนลอยมากับน้ำ

เรียกการอุดตันจากสาเหตุทางกายภาพ (Physical Clogging) ซึ่งอาจจะมีขนาดของอนุภาคแตกต่างกัน เช่น โคลน ตะกอน ทราาย เศษดิน เศษวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งเศษพลาสติก ที่อาจมีขึ้นในตอนเจาะท่อ หรือเศษดินที่เข้าไปในตอนติดตั้งและซ่อมแซมท่อ เป็นต้น

2. จุลินทรีย์และสารอินทรีย์ในน้ำ

เรียกการอุดตันจากสาเหตุทางชีวภาพ (Biological Clogging) อันได้แก่พวก ตะไคร่ ลูกน้ำ ไตอะตอม ฟังไจ แบคทีเรียต่าง ๆ และอะไรก็ตามที่มีชีวิตเล็ก ๆ ในน้ำ เป็นต้น

3. จากการจับตัวและตกตะกอนทางเคมี

เรียกการอุดตันจากสาเหตุทางเคมี (Chemical Clogging) อันได้แก่พวก หินปูน แคลเซียม แมกนีเซียม เมื่อกัลมีเหล็ก และพวกกำมะถัน เป็นต้น สำหรับวิธีการป้องกันปัญหาการอุดตันของหัวปล่อยน้ำนั้น สามารถแยกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- (1) ประเภทการใช้วิธีการกรองแบบต่าง ๆ (Filtration)
- (2) ประเภทการใช้สารเคมีเข้าช่วย (Chemical Treatment)
- (3) ประเภทการใช้วิธีควบคุมทางจุลชีว (Biological Treatment)

การป้องกันการอุดตันโดยใช้วิธีการกรอง

การกรองที่ดีพอ มีความจำเป็นตลอดในขบวนการของน้ำที่ส่งเข้ามาในระบบขนาดของอนุภาคที่ยอมให้ผ่านเข้ามาในระบบได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะโครงสร้างของหัวปล่อยน้ำ (ผู้ผลิตควรระบุให้ทราบหรือตรวจสอบดูเอาเองได้) โดยทั่ว ๆ ไป มีข้อเสนอแนะว่า ขนาดของอนุภาคที่ยอมให้ผ่านได้นั้น จะต้องมีความเล็กกว่ารู หรือช่องของหัวปล่อยน้ำไม่น้อยกว่า 10 เท่า เพราะอนุภาคทั่ว ๆ ไป อาจก่อตัวกันเป็นกลุ่มและชะงักทางน้ำออกได้ สิ่งนี้มักจะเกิดกับพวกอนุภาคอินทรีย์วัตถุที่มีความหนาแน่นใกล้เคียงกับน้ำ หรืออนุภาคอินทรีย์วัตถุที่หนักกว่าน้ำ เช่น ทราลอะเลียด จนถึงละเอียดมาก ซึ่งมีแนวโน้มที่จะตกตะกอนสะสมในขณะการไหลอย่างเอื่อย ๆ ภายในหัวปล่อยน้ำ ซึ่งจะเกิดการอุดตันอย่างช้า ๆ สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คืออาจต้องใช้ตะแกรงขนาดเบอร์ 155 เมช (Mesh) ซึ่งมีขนาดช่องรูตะแกรง 0.10 มม. เพื่อที่จะใช้กับหัวปล่อยน้ำที่มีรูทางน้ำไหลออกขนาด 1 มม. และสำหรับระบบฉีดฝอย จะต้องมีความเล็กกว่า 5 เท่า ของรูฉีดน้ำ ฉะนั้นขีดความสามารถของการกรองที่ต้องการ จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของน้ำ และชนิดของหัวปล่อยน้ำที่เลือกใช้ วิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้กรองอนุภาคของแข็งออกจากน้ำที่ใช้ทั่ว ๆ ไป สำหรับการให้น้ำแบบหัวฉีดย่อยขนาดเล็ก มีหลายแบบ คือ

- (1) เครื่องกรองด้วยตะแกรง
- (2) เครื่องกรองด้วยขี้เถ้ารดทราย
- (3) เครื่องกรองแบบใช้ฟองน้ำหรือโฟม
- (4) เครื่องกรองแบบใช้น้ำไหลเหวี่ยงวน
- (5) บ่อนักน้ำนิ่งตกตะกอน

เครื่องกรองด้วยตะแกรง

เป็นวิธีการที่ถือว่าธรรมดา และใช้มากที่สุด เพื่อขจัดและป้องกันอนุภาคของแข็งที่แขวนมาในน้ำ ตะแกรงดังกล่าวอาจทำด้วยลวดทองเหลือง หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ไม่เป็นสนิม และมีความทนทาน เช่น พวก ไนลอน และเหล็กไร้สนิม เป็นต้น รูที่เกิดในระหว่างเส้นลวดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในตะแกรงเรียกว่าช่องเปิด และเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดชนิดความละเอียดของตะแกรง คือ นับจำนวนช่องเปิดต่อความยาวของตะแกรง 1 นิ้ว เช่น ตะแกรงเบอร์(เม็ช) 120 หมายถึงในความยาว 1 นิ้วนั้น จะมีรูเรียงกันอยู่ 120 รู เป็นต้น ซึ่งค่าโดยประมาณอาจเทียบได้ดังนี้

$$\text{เบอร์ตะแกรง (เม็ช)} \times \text{ขนาดของรูเป็นไมครอน} = 15,000$$

เพื่อความเข้าใจดีขึ้น จะแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เบอร์ตะแกรงที่นิยมให้กับ

ขนาดของรูตะแกรง

ขนาดเบอร์ตะแกรงเทียบกับขนาดรูตะแกรง

ขนาดเบอร์ ตะแกรง	ขนาดรู		ใช้กับงาน	ขนาดเบอร์ ตะแกรง	ขนาดรู		ใช้กับงาน
	มม.	ไมครอน			มม.	ไมครอน	
4	3.5	3,500	ฉีดฝอย	60	0.25	250	ฝอยละเอียด
6	2.5	2,500	ฉีดฝอย	75	0.20	200	ฝอยละเอียด
10	1.5	1,500	ฉีดฝอย	120	0.13	130	ระบบหยด
12	1.2	1,200	ฉีดฝอย	155	0.10	100	ระบบหยด
20	0.8	800	ฉีดฝอย	200	0.08	80	ระบบหยด
30	0.5	500	ฉีดฝอย	450	0.022	22	น้ำดื่ม
50	0.3	300	ฝอยละเอียด				

การใช้บ่อน้ำทิ้งตกตะกอน

เป็นรูปแบบการกรองให้อนุภาคของแข็งตกตะกอน ซึ่งอนุภาคขนาดใหญ่กว่า 40 ไมครอน จะตกต่ำกอนในน้ำนิ่ง ใช้เวลาน้อยกว่า 1 ชม. สำหรับพื้นที่เกษตรที่มีบ่อน้ำหรือแหล่งน้ำผิวดิน เป็นธรรมชาติอยู่แล้วที่ควรจะทำเป็นบ่อน้ำนิ่ง เพื่อจัดปริมาณทรายและตะกอนก่อนแล้วใช้น้ำส่วนผิวน้ำ อย่างไรก็ตาม บ่อน้ำนิ่งเพียงอย่างเดียว จะไม่เพียงพอที่จะให้คุณภาพเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำดื่มตามต้องการ และจะใช้เป็นเพียงเครื่องป้องกันเบื้องต้นเท่านั้น ต้องใช้ประกอบกับ เครื่องกรองแบบอื่นดังที่กล่าวมาแล้ว จึงจะใช้ได้

ประเภทใช้สารเคมีเข้าช่วย

แหล่งน้ำบางแห่งที่นำมาใช้กับการชลประทาน แบบหัวฉีดฝอย โดยอาศัยการ กรองเพียงอย่างเดียว นั้น บางครั้งก็ไม่สามารถแก้ปัญหาการอุดตันที่เกิดขึ้นทั้งหมด ของหัว ปล่อยน้ำได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากยังมีการตกตะกอนหรือการสะสมของอนุภาค ที่ไม่ละลายน้ำผ่าน เครื่องกรอง ทำให้เกิดการอุดตันได้ภายหลัง เช่น ปัญหาตะกอนสนิมเหล็ก มักจะเกิดจาก แหล่งน้ำใต้ดินที่มีส่วนประกอบของเหล็กที่อยู่ในรูปของเฟอร์รัส ลักษณะไม่เสถียร แต่เมื่อถูกกับ ออกซิเจนในอากาศ เกิดเป็นรูปของสนิมเหล็กเสถียร จะสังเกตเห็นเป็นตะกอนสีน้ำตาลแดง ติดที่หัวปล่อยน้ำ และเป็นสาเหตุหนึ่งของการอุดตัน

วิธีแก้ปัญหาคะกอนสนิมเหล็ก

ถ้าน้ำมีเหล็ก (เฟอร์รัส) ที่ละลายได้ปริมาณสูงกว่า 10 ส่วน ในล้านส่วน (10 ppm.) ควรจะพยายามทำให้เหล็กตกตะกอนก่อน โดยวิธีฉีดน้ำ หรือผ่านน้ำ ให้สัมผัสผสม กับอากาศมาก ๆ เพื่อให้เกิดตะกอนสนิมเหล็ก แล้วกรองเสียก่อนที่จะเข้าสู่ระบบ สำหรับน้ำ ยาเคมีที่ป้องกันการเกิดตะกอนสนิมเหล็ก ได้แก่ น้ำยาคลอรีน ใช้ประมาณ 1 ppm. ประมาณ 20 นาที ก่อนหยุดให้น้ำ น้ำยาคลอรีนที่ใช้ส่วนมากได้แก่ โซเดียมไฮโปคลอไรด์ (NaOCl) ถ้าเป็นของแข็งใช้พวกแคลเซียมไฮโปคลอไรด์ $Ca(OCl)Cl$ แต่นิยมน้อยกว่าชนิดน้ำยา

ปัญหาการตะกอนของหินปูนแคลเซียมคาร์บอเนตเกิดได้เพราะ บางครั้งแหล่งน้ำ ได้มาจากน้ำใต้ดิน ที่อยู่ในชั้นหินปูน ในน้ำมีฮิออน แคลเซียมไบคาร์บอเนต หรือคาร์บอเนตเป็นจำนวนมาก เมื่อน้ำอุณหภูมิสูงขึ้น และพีเอชสูง (คือความเป็นด่างสูง) จะเร่งการ ตกตะกอนให้เร็วขึ้น ทำให้หัวปล่อยน้ำที่ถูกแสงแดดโดยตรงอุดตันได้ง่าย

วิธีแก้ปัญหาคะกอนหินปูน

พวกเกลือคาร์บอเนต และไบคาร์บอเนต ให้ใช้กรดเกลือความเข้มข้น 0.5 - 1.0 เปอร์เซ็นต์ ใส่เข้าไปในระบบให้ทั่ว โดยใช้น้ำมีความดันต่ำ ประมาณคิดเป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสูงของน้ำประมาณ 1 เมตร ใช้เวลาประมาณ 5 - 15 นาที เพื่อให้แน่ใจว่ามีน้ำยา ผ่านทุกหัวปล่อยน้ำ หลังจากนั้นจึงใช้ความดันของน้ำที่สูงล้างอีกครั้ง อย่างน้อยประมาณ 10 นาที ทำเช่นนี้อีกทีละครั้ง ภาระจำนวนน้อยนี้ไม่เป็นอันตรายต่อพืช นอกจากนี้ถ้าเป็นไปได้ ควรมีอุปกรณ์ป้องกันแสงแดดส่อง ที่รูปปล่อยน้ำโดยตรง และถ้าตรวจสอบว่ามีไบคาร์บอเนต ปริมาณมากกว่า 2.0 มิลลิกรัมลิตร (meq/l) ควบคุมกับค่า พีเอช. สูงกว่า 7.5 ไม่ควรนำน้ำนี้มาใช้กับระบบการให้น้ำแบบหยด ถ้าจะใช้ก็ต้องพยายามผสมอากาศเข้าไปในน้ำ และปล่อยให้น้ำน้อยอยู่ในอ่างพักน้ำ จนกระทั่งมันตกตะกอนก่อนจะเป็นการประหยัดกว่า

ประเภทการควบคุมทางจุลชีว

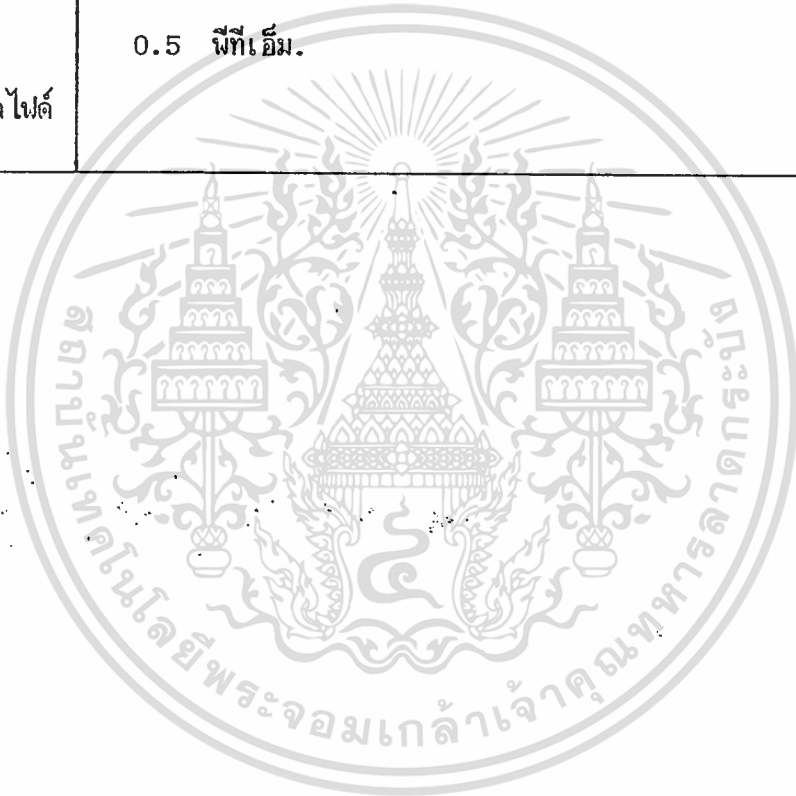
ปัญหาการอุดตันบางที่เกิดจากการต่อตัวกันเองของอินทรีย์วัตถุ ซึ่งไม่สามารถแก้ไข ได้ด้วยการกรองธรรมดา รูปแบบส่วนใหญ่ของการอุดตัน มักจะเกิดจากสาเหตุของพวกแบคทีเรียจำพวกหนึ่ง มีลักษณะเป็นเมือกสีขาวคล้ายวุ้น นอกจากนี้ยังได้แก่เมือกน้ำตาลแดง เกิดจากแบคทีเรียของเหล็ก ซึ่งเกิดได้ในน้ำใต้ดิน ที่มีเหล็กมากกว่า 0.3 ต่อล้านส่วน และพีเอช. 4.0 - 8.5 สาเหตุจากการอุดตันดังกล่าวนี้ มักจะเกิดกับแหล่งน้ำใต้ดิน ส่วน การเจริญเติบโตของตะไคร่น้ำ (สาหร่าย) มักจะมีในแหล่งน้ำผิวดิน สาหร่ายสีเขียว สีเขียวแกมน้ำเงิน ผลิตอาหารได้เองโดยใช้พลังงานจากแสงแดดและแร่ธาตุในน้ำ ส่วนพวก เมือกต่าง ๆ เกิดจากแบคทีเรียหลายชนิดที่ไม่สามารถผลิตอาหารเองได้ และไม่ต้องการ แสงในการเติบโต แต่เจริญได้ในอากาศ

การแก้ปัญหาตะไคร่และตะกอนเมือก

สามารถควบคุมได้โดยวิธีการเติมคลอรีน เข้าไปผสมกับน้ำ ที่เรียกว่าคลอรีนเนชั่น (Chlorination) โดยใช้ความเข้มข้นในน้ำ 1 พี ที เอ็ม. ต่อเนื่องกัน หรือจะเติมเข้าไป 10 - 20 พี ที เอ็ม. เป็นเวลา 30 นาที ก่อนหยุดส่งน้ำก็ได้ สำหรับอัตราคลอรีนที่แนะนำดังแสดงในตารางที่ 6.5

ข้อแนะนำการใช้ปริมาณคลอรีน

ปัญหาเกิดจาก	ปริมาณคลอรีน (Dosage)
ตะไคร่น้ำ แบบคทีเรียของ เหล็ก ตะกอนเมือก ไฮโดรเจนซัลไฟด์	0.5 ถึง 1 พีพีเอ็ม. ใช้ต่อเนื่องหรือ 10 - 20 พีพีเอ็ม. สำ หรับ 30 นาที ก่อนหยุดส่งน้ำ มากกว่าจำนวนเหล็กที่มี 1 พีพีเอ็ม. 0.5 พีพีเอ็ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 สดริบประกอบสไลด์เรื่อง การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก ใช้เวลาในการบรรยาย
ประมาณ 30 นาที

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
1.	น้ำพุ	ดนตรีบรรเลง
2.	ชื่อเรื่อง	สไลด์ประกอบเสียงเรื่อง การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก
3.	จัดทำโดย	จัดทำโดย นายสุกฤษฎี บุญมฤดี สาขา เทคโนโลยีการผลิตพืช ภาควิชา วิศวกรรมอุตสาหการ คณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4.	ที่ปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สมจิตต์ กล้ากลิ่น อาจารย์สมมาตร ไชยธี จริญญา
5.	ตัดไม้เขียวเฉา	ตัดไม้เมื่อขาดน้ำจะหยุดชะงักการเจริญเติบโตและแห้ง ตายไปในที่สุด
6.	ตมรดน้ำต้นไม้	น้ำเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเจริญเติบโตของพืช พืชจะ ขาดเสียมิได้ การให้น้ำแก่พืชไม่ถูกวิธีจะทำให้สิ้นเปลือง น้ำและค่าแรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
7.	หัวฉีดฝอยกำลังแรงน้ำ	ตั้งขึ้น เพื่อเป็นการใช้น้ำที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้จัดทำจึงได้จัดสร้างสไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่อง การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก เพื่อเป็นสื่อในการเรียนการสอนและเผยแพร่วิชาการต่อไป
8.	หลักการพิจารณา	การให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กมีหลักการพิจารณาดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. การอุ้มน้ำของดิน 2. ความต้องการน้ำของพืช 3. การเลือกใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม 4. การวางแผนและการออกแบบที่ดี
9.	องค์ประกอบของระบบ	ระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กมีองค์ประกอบดังนี้ เครื่องสูบน้ำ อุปกรณ์การให้น้ำ เช่น มิเตอร์วัดปริมาณน้ำ ถึงกรองน้ำ ถึงผสมปุ๋ย มิเตอร์วัดความดันน้ำ ท่อประธาน ท่อประธานย่อย ท่อแขนง ชุดหัวฉีดน้ำ
10.	เครื่องมือ	เครื่องมือที่ใช้ประกอบท่อน้ำติดตั้งนี้ เลื่อยตัดท่อ ประแจคอม้า ประแจล็อค ที่เจาะท่อ ฝักเตี๊ยม จารบี
11.	แหล่งน้ำ	แหล่งน้ำที่สามารถสูบน้ำขึ้นมาใช้กับระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กได้คือ แหล่งน้ำทั่ว ๆ ไป เช่น สระน้ำ คลองธรรมชาติ บ่อขุด บ่อนบาดาล เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
12.	ปั๊มสูบน้ำเครื่องยนต์	เครื่องยนต์จะทำหน้าที่ดูดปั๊มน้ำสูบน้ำขึ้นจากแหล่งน้ำและเพิ่มความดันให้กับหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก เครื่องยนต์จะทำงานโดยอาศัยน้ำมันเชื้อเพลิง
13.	ปั๊มน้ำมอเตอร์ไฟฟ้า	ในบางท้องที่ที่มีกระแสไฟฟ้าใช้ก็ใช้มอเตอร์ไฟฟ้าดูดปั๊มน้ำจะสะดวกกว่าการใช้ปั๊มน้ำที่ดูดด้วยเครื่องยนต์ เพราะสามารถติดตั้งระบบสวิทช์ไฟฟ้าอัตโนมัติให้ปั๊มทำงานตามเวลาที่เรารอต้องการให้น้ำแก่พืชได้
14.	กังหันลม	บางท้องที่ที่มีกระแสลมแรงก็สามารถใช้กังหันสูบน้ำขึ้นจากแหล่งน้ำไปเก็บไว้จนถึงได้
15.	แท็งก์น้ำ	ความสูงของแท็งก์น้ำที่ใช้กับระบบการให้น้ำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็กนั้นจะต้องสูงจากพื้นที่เพาะปลูก 10 เมตรขึ้นไป
16.	มิเตอร์วัดปริมาณการใช้น้ำ	มิเตอร์วัดปริมาณการใช้น้ำเป็นอุปกรณ์ที่ติดตั้งจุดต้นทางน้ำ เพื่อบอกการใช้น้ำแต่ละครั้ง
17.	เครื่องกรองน้ำแบบตะแกรง	เครื่องกรองน้ำที่นิยมใช้กับระบบการให้น้ำพืชที่มีหลายแบบ เช่น เครื่องกรองแบบตะแกรง ภายใต้อ่างจะมีไส้กรองเป็นตะแกรงจะทำหน้าที่กรองเอาเศษวัสดุต่าง ๆ ออกจากน้ำเพื่อให้ได้น้ำสะอาด และที่เครื่องกรองน้ำจะติดตั้งมิเตอร์วัดความดันน้ำเข้าและความดันน้ำออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
18.	ถังกรองทราย	ถังกรองทรายที่นิยมใช้กับระบบการให้น้ำเพิ่มอีกแบบหนึ่ง สามารถสร้างขึ้นใช้เองได้จะใช้ 1 ถัง หรือ 2 ถังก็ได้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสวนผลไม้ที่ต้องการให้น้ำ
19.	โครงสร้างภายในถัง	ถังกรองทรายโดยทั่ว ๆ ไปจะใช้ความกว้าง 10 นิ้ว ส่วนสูง 32 นิ้ว ภายในถังประกอบด้วยชั้นล่างสุดใช้ท่อเส้นผ่าศูนย์กลาง 3/8 นิ้ว หุ้มด้วยตะแกรงเบอร์ 150 MESH แล้วใช้กรวดขนาด 3/8 นิ้ว หนา 4 นิ้ว ชั้นที่ 2 กรวดขนาด 1/4 นิ้ว หนา 2 นิ้ว ชั้นที่ 3 ใส่กรวดขนาด 1/8 นิ้ว หนา 2 นิ้ว ชั้นที่ 4 ใส่ทรายละเอียดหนา 12 นิ้ว ชั้นที่ 5 ใส่กรวดขนาด 1/8 นิ้ว หนา 4 นิ้ว ชั้นที่ 6 ใส่กรวดขนาด 1/4 นิ้ว หนา 2 นิ้ว และอีก 4 นิ้ว จะเป็นพื้นที่สำหรับน้ำซึมลงกันถัง
20.	ถังผสมปุ๋ย	เมื่อเราได้น้ำที่สะอาดแล้วสามารถติดตั้งถังผสมปุ๋ยไปพร้อมกับการให้น้ำแก้มือช
21.	เครื่องกรองน้ำแบบ จากวงแหวน	เมื่อผสมปุ๋ยไปพร้อมกับการให้น้ำจะใช้กรองจากวงแหวนกรองน้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อขจัดสิ่งแขวนลอยที่เป็นสาเหตุของการอุดตันของหัวฉีดฝอย
22.	ประตูปิด-เปิดน้ำ	จากนี้เราจะติดตั้งประตูปิด-เปิดน้ำไว้ต้นทางน้ำที่ท่อประปาของแต่ละแปลงเพื่อสะดวกในการให้น้ำแก้มือชที่แปลง และแก้ปัญหาเรื่องน้ำไหลย้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
23.	ท่อประธาน	การเลือกใช้ท่อส่งน้ำให้แก่พืชนี้จะมีหลายชนิด เช่น ท่อพีวีซี ท่อพีวีซี ท่อเหล็ก แต่ที่นิยมใช้เป็นท่อประธานคือท่อเหล็ก เพราะทนแรงกระแทกของน้ำจะนิยมติดตั้งแบบถาวร
24.	ข้อต่อ 3 ทาง	ข้อต่อสามทางเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ต่อท่อประธานกับท่อประธานย่อยมีวิธีต่อ 2 ลักษณะ คือ
25.	ต่อท่อประธานแบบตั้ง	ท่อประธานอยู่สูงกว่าระดับท่อประธานย่อยจะต้องต่อท่อประธานลงหามาต่อท่อประธานย่อยเพื่อแยกน้ำออกเป็น 2 ทาง
26.	ต่อท่อแบบนอน	ท่อประธานอยู่ทางเดียวกับพื้นที่ที่น้ำจะต้องต่อท่อแบบนอนกับพื้นที่
27.	ท่อพีวีซี	การเลือกใช้ท่อประธานย่อยจะนิยมใช้ท่อพีวีซี เพราะ <ol style="list-style-type: none"> 1. สะดวกในการขนย้าย 2. ทนทานแข็งแรง 3. ท่อมีความยาว 4. มีสีดำทำให้ไม่เกิดตะไคร่น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
28.	ท่อนี้อีขนาดต่าง ๆ	<p>การเลือกใช้ขนาดของท่อนี้อีจะมี 3 ขนาดคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ท่อประธานจะใช้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 ถึง 5 นิ้ว 2. ท่อประธานย่อยใช้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 ถึง 3 นิ้ว 3. ท่อแขนงใช้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ครึ่งนิ้ว ถึง 1 นิ้ว
29.	การวางท่อประธานย่อย	<p>การวางท่อประธานย่อยจะวางได้ 2 แบบคือ</p> <p>แบบที่ 1. วางท่อฝังดิน เพื่อยึดอายุการใช้งาน นิยมติดตั้งแบบถาวร</p>
30.	การวางท่อเบ็ดเตล็ด	<p>แบบที่ 2 จะวางท่อไปตามพื้นดิน โดยการวางท่อระหว่างแถวของต้นไม้ และสามารถเคลื่อนย้ายได้</p>
31..	ข้อต่อตรง	<p>ข้อต่อตรงจะใช้ต่อท่อประธานกับท่อประธาน หรือท่อประธานย่อยกับท่อประธานย่อย</p>
32.	ข้อต่อฉาก	<p>ข้อต่อฉากเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ต่อท่อเพื่อเปลี่ยนทิศทางของน้ำไปตามสภาพพื้นที่แปลงเพาะปลูก</p>
33.	ข้อต่อท่อแขนง	<p>ข้อต่อท่อแขนงใช้สำหรับต่อท่อแขนงเชื่อมกับท่อประธานย่อย</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
34.	วิธีต่อท่อแขนงกับท่อ ประธานย่อย	วิธีต่อท่อแขนงจะใช้ข้อต่อ เชื่อมกับท่อประธานย่อยแล้วใช้ ข้อต่อสามทาง ใช้ด้ามมีเกลียวต่อกับท่อประธานย่อยเสร็จ แล้วใช้ท่อแขนงสวมปลายข้อต่อทั้ง 2 ด้าน
35.	ท่อแขนง	ท่อแขนงที่ต่อแยกจากท่อประธานย่อยแล้วจะ เดินท่อ ไปตาม บริเวณ โคนต้นไม้ เพื่อจะส่งน้ำ ไปให้ชุดหัว ให้น้ำ
36.	การปิดท่อประธานย่อย	เมื่อต้องการปิดท่อจะใช้วิธีพันท่อแล้วใช้ เชือกมัดกับตัวท่อ
37.	การปิดใช้ฝาปิด	ใช้ฝาปิดที่มีเกลียวปิด
38.	ข้อต่อท่อแขนง	ข้อต่อท่อแขนงมีให้เลือก ใช้หลายแบบคือ 1. แบบแยกน้ำออกทางเดียว 2. แบบแยกน้ำออก 3. ข้อต่อตรง 4. ข้อต่อทอมิติ
39.	การต่อท่อแขนงสาม ทาง	วิธีการต่อท่อแขนงทำได้โดย ใช้ปลายท่อสวมกับข้อต่อสาม ทางเพื่อแยกน้ำออกสองทาง
40.	การต่อท่อตรง	ในบางครั้งท่อแขนงจะต้อง ใช้ข้อต่อตรงช่วยลดปริมาณน้ำ ลง เพื่อเพิ่มความต็มให้กับหัวฉีดฝอย
41.	การปิดท่อแขนง	การปิดท่อแขนงจะใช้วิธีพันท่อแล้ว ใช้ เชือกมัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
42.	การวางท่อแขวง	การวางท่อแขวงจะวางท่อไปตามแฉกต้นไม้ที่ปลูก
43.	การเลือกชุดหัวให้ทำ	การเลือกใช้หัวฉีดฝอยขนาดเล็กจะต้องคำนึงถึงปริมาณน้ำที่พ่นออกมา ปัจจุบันมีขายตามท้องตลาด 2 แบบคือ
44.	หัวฉีดแบบหมุน	หัวฉีดแบบหมุนรอบตัวจะให้ปริมาณน้ำ 30 ลิตรต่อหัวต่อชั่วโมง
45.	หัวฉีดแบบปะทะ	หัวฉีดแบบปะทะจะให้ปริมาณน้ำ 35 ลิตรต่อหัวต่อชั่วโมง
46.	ท่อมิกิ	ท่อมิกิจะใช้ต่อที่หัวฉีดฝอยเชื่อมเข้ากับท่อแขวง
47.	วิธีประกอบหัวฉีดฝอย	วิธีประกอบหัวฉีดฝอยจะเสียบท่อมิกิเข้ากับท่อน้ำให้เป็นฝอย
48.	การประกอบขาตั้ง	เสร็จแล้วใช้ขาตั้งสำเร็จรูปเสียบที่รูสำหรับเสียบขาตั้ง
49.	ชุดหัวให้ทำ	ชุดหัวให้ทำจะประกอบด้วย หัวฉีดฝอย ท่อมิกิ ขาตั้ง จะมีขายตามท้องตลาดราคาชุดละ 35 บาท
50.	การประกอบชุดให้ทำด้วยตัวเอง	เกษตรกรบางคนก็จะซื้อแยกชิ้นแล้วมาประกอบเองจะช่วยประหยัดเงินบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ลักษณะภาพ	คำบรรยายภาพ
51.	การต่อท่อมิถิบท่อกว้าง	เมื่อประกอบชุดหัวให้เข้าเสร็จแล้วจะ ใช้ที่ เจาะท่อ เจาะท่อ กว้างแล้ว ใช้ข้อต่อมิถิบ เสียบ เข้าที่รูท่อกว้าง
52.	การปักชุดหัวให้เข้า	จากนั้นจะปักชุดหัวให้เข้าบริเวณ เขต รากฝอยของต้นไม้
53.	การปักระหว่างต้น	ถ้าเป็นต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ จะให้ปักระหว่างต้นก็ได้
54.	จุดให้เข้า	วิธีการ ให้เข้าแบบหัวตัดฝอยขนาดเล็กสามารถนำไปติดตั้งให้กับพืชทุกชนิด เช่น สวมมะพร้าว
55.	ส่วนเสริม	ส่วนเสริม
56.	ส่วนทุเรียน	ส่วนทุเรียนที่มีทรงพุ่มขนาดใหญ่ก็สามารถที่จะใช้ได้เช่นกัน
57.	ส่วสี่	ส่วสี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปและข้อเสนอแนะ

การทำปัญหาพิเศษ ในลักษณะของการสร้างอุปกรณ์ประกอบการสอนในรูปแบบของสไลด์ ประกอบเสียงเรื่อง การให้นำแบบหัวฉีดขนาดเล็ก มีมูลเหตุมาจากการเรียนการสอนวิชาเกษตร ชลประทาน ในหัวข้อบทเรียนเรื่อง การให้นำแบบหัวฉีดฝอยขนาดเล็ก ประสบปัญหาในการถ่ายทอดความรู้ เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาดังกล่าวยังขาด "สื่อ" ที่นำมาใช้สื่อความหมาย ทำให้การถ่ายทอดมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร การใช้ "สไลด์" เป็นสื่อการสอนในหัวข้อบทเรียนนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

การสร้างสไลด์ชุดนี้ มุ่งเน้นที่จะเปลี่ยนสิ่งที่เป็นนามธรรมให้ออกมาในรูปแบบของรูปธรรมให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาพพจน์ในการเรียน ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเอาใจใส่บทเรียนมากขึ้น ในด้านของครูผู้สอนก็จะทำให้การถ่ายทอดความรู้มีความสะดวกและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งยังสามารถที่จะทำการทดสอบประเมินผลผู้เรียนได้สะดวกอีกด้วย

สำหรับวิธีดำเนินการสร้างอุปกรณ์ สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา จะทำการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา วิชาเกษตรชลประทาน กษ.236 ในหัวข้อบทเรียนเรื่อง การให้นำแบบหัวฉีดฝอย เพื่อดำเนินการสร้างสไลด์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ โดยเน้นในเรื่องการให้นำแก๊พ
2. ขั้นตอนการกำหนดภาพที่จะถ่ายทำสไลด์ ผู้จัดทำสไลด์เลือกหัวข้อถ่ายทำ โดยกำหนดการถ่ายภาพใน 2 ลักษณะคือ ภาพที่แสดงลักษณะอุปกรณ์ต่าง ๆ และภาพแสดงการนำไปใช้ประโยชน์
3. ขั้นตอนการสร้างสไลด์ จะทำการถ่ายภาพบริเวณสวนทุเรียนคุณสมจินต์ ป่าละอูลบริษัท ไฟบรอนด์ จำกัด ร้านเมวิส สวนจัดจักร

4.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างชุดอุปกรณ์ประกอบการสอนชุดนี้ ผู้จัดทำได้ประสบกับปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานหลายปัญหาด้วยกัน จึงนำมาเสนอไว้ ณ ที่นี้ เพื่อให้เกิดแนวทางในการสร้างชุดอุปกรณ์ประกอบการสอนชุดอื่น ๆ ต่อไป

1. ปัญหาในด้านเทคนิคการถ่ายทำ ได้แก่ปัญหาในเรื่องความคมชัดของภาพและการจัดองค์ประกอบของภาพซึ่งทำให้ภาพสไลด์ที่ได้มีความคมชัดไม่ดีเท่าที่ควร จัดวางภาพได้ไม่เหมาะสมนัก

แนวทางแก้ปัญหานี้ โดยศึกษาถึงวิธีการใช้กล้องและทำการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการถ่ายภาพจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ และฝึกหัดถ่ายภาพให้เกิดความชำนาญก่อนลงมือถ่ายภาพสไลด์จริง หรืออาจแก้ไขโดยหาผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทำสไลด์มาเป็นผู้ถ่ายภาพตามที่เรากำลังต้องการ

2. ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาในการจัดทำอุปกรณ์ เนื่องจากช่วงระยะเวลาในการจัดทำปัญหาพิเศษส่วนใหญ่จะจัดทำในระหว่างที่ทำการฝึกสอน ซึ่งภาระหน้าที่ในงานฝึกสอนมีมากพออยู่แล้ว ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาในการทำปัญหาพิเศษ

แนวทางแก้ไขปัญหานี้ ได้แก่ หลังจากได้ร่างปัญหาพิเศษให้คณะกรรมการพิจารณาเรียบร้อยแล้วควรรีบดำเนินการตามแผนที่วางไว้ทันทีและในการฝึกสอนไม่ควรจะออกไปฝึกสอนในสถานศึกษาที่อยู่ไกล ๆ เพราะจะทำให้ไม่สะดวกในการพบอาจารย์ที่ปรึกษา ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาก และอยู่ไกลจากแหล่งวิชาการที่จะทำการศึกษาค้นคว้า

3. ปัญหาในด้านการพิมพ์และการจัดทำรูปเล่มปัญหาพิเศษ เนื่องจากการพิมพ์ปัญหาพิเศษมีรูปแบบที่เฉพาะตัว ดังนั้นผู้ที่นำไปจ้างพิมพ์จะพบกับปัญหาผู้พิมพ์ได้ไม่ถูกต้องตามรูปแบบที่ทางคณะกรรมการได้กำหนดเอาไว้ อาจจะต้องนำกลับไปแก้ไขหลายครั้ง ทำให้สิ้นเปลืองทั้งค่าใช้จ่ายและเวลา

การแก้ไขปัญหานี้คือ ผู้จัดทำจะต้องควบคุมคอยให้คำแนะนำแก่ผู้พิมพ์อย่างใกล้ชิดจะช่วยให้อุปกรณ์พิเศษมีความถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดไว้

จากปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้จัดทำซึ่งผู้ผลิตอุปกรณ์ชุดอื่นๆ อาจประสบเช่นเดียวกันหรือแตกต่างกันออกไป ผู้ที่จะจัดทำอุปกรณ์ประกอบการสอนชุดต่างๆ ควรจะได้ทำการศึกษาค้นคว้าเหล่านี้ แล้วเตรียมการแก้ไขเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

47

บรรณานุกรม

1. กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โรงเรียนสาธิตแห่งพระนคร, 2524
2. นิพนธ์ สุขปรดี โสตทัศนศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2531
3. มนต์รี คำชู หลักการชลประทานแบบหยด ภาควิชาชลประทาน คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530
4. มนต์รี คำชู การใช้น้ำอย่างประหยัด เอกสารวิชาการในการประชุม อนุรักษ์ดินและน้ำ
แห่งชาติ 2525 ณ. โรงแรมบางแสน จังหวัดชลบุรี กรมพัฒนาที่ดิน กรุงเทพฯ, 2524
5. ลัดดา สุขปรดี เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน กรุงเทพฯ : พิมพ์, 2523
6. วาสนา ช่าวหา เทคโนโลยีทางการศึกษา กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์, 2522
7. วิบูลย์ บุญขจรโรกุล หลักการชลประทาน ภาควิชาวิศวกรรมชลประทาน คณะวิศวกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ, 2526
8. สมมาตร โพธิ์เจริญ วิธีการให้น้ำแบบประหยัด ศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร บางพูน
ปทุมธานี, 2530
9. สุรชัย ลิกขานันท์ การผลิตวัสดุเทคโนโลยีทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 คณะครุศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ, 2527 : หน้า 230
10. อาชีวศึกษา, กรม คู่มือการเรียนการสอนเกษตรชลประทาน (กษ.236)
พิมพ์ครั้งที่ 2 กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ, อักษรเจริญทัศน์ 2526
11. Australia Coopertion wihe t he National Agriculture Research
project Thailand Irrigation Technology Localizes
(Under-Tree) irrigation workshop, 1908
12. S.Arriom Micri-Sprinkler irrigation Sprinkler, Kibbutz Dan,
Israel, 1986.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคำนวณปุ๋ยเคมีที่ใช้

ก่อนการใช้ปุ๋ยพร้อมกับการให้น้ำนั้น ควรจะต้องมีข้อมูลต่าง ๆ เช่น น้ำหนัก และปริมาตรของปุ๋ย สัดส่วนปุ๋ยที่จะใช้ อัตราส่วนของความเข้มข้นระหว่างปริมาณน้ำที่ใช้ กับสารละลายปุ๋ยเคมีนอกจากนี้ยังจะต้องคำนึงถึงสภาพการต่าง ๆ ในแปลงเพาะปลูกและอุปกรณ์ที่มีด้วย จากประสบการณ์ในสนาม ปรากฏผลออกมาว่า การตรวจสอบและเก็บข้อมูลในสนาม มีความจำเป็นสำหรับการคำนวณตัวเลขต่าง ๆ ถ้าขาดสิ่งนี้ไปจะไม่เพียงพอสูญเสียปุ๋ยโดยเปล่าประโยชน์ แต่อาจลดผลผลิตอีกด้วย

สำหรับการคำนวณหาปริมาณปุ๋ยที่ใช้ในแปลง นิยมกำหนดกันเป็น 2 วิธีคือ

1) กำหนดเป็นน้ำหนักต่อหน่วยพื้นที่

2) กำหนดเป็นปริมาตรต่อหน่วยพื้นที่

(1) การกำหนดเป็นน้ำหนักต่อหน่วยพื้นที่ มักใช้ในกรณีที่เป็นการผสมปุ๋ยเม็ด

$$\text{น้ำหนักปุ๋ยที่ใช้ (กก./ไร่)} = \frac{\text{ปริมาณธาตุอาหารที่ต้องการ (กก./ไร่)} \times 100}{\% \text{ธาตุอาหารนั้นที่มีอยู่ในปุ๋ย}}$$

ตัวอย่างที่ 1 ถ้าต้องการธาตุไนโตรเจน 3 กก./ไร่ โดยใช้ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต ที่มีธาตุไนโตรเจนอยู่ 21%

วิธีคำนวณ แทนค่า

$$\text{น้ำหนักปุ๋ยที่จะใช้} = \frac{\text{ปริมาณธาตุอาหารที่ต้องการ (กก./ไร่)} \times 100}{\% \text{ธาตุอาหารนั้นที่มีอยู่ในปุ๋ย}} \dots \dots \dots (1)$$

แทนค่า

$$\text{น้ำหนักปุ๋ยที่จะใช้} = \frac{3 \times 100}{21} = 14.3 \text{ กก./ไร่}$$

(2) กำหนดเป็นปริมาตรต่อหน่วยพื้นที่ ใช้ในกรณีใส่สารละลายปุ๋ยเป็นของเหลว ซึ่ง

มันจะทำได้ง่ายกว่าในการเตรียมและควบคุม โดยการใช่วัตถุเป็นปริมาตร

$$\text{ปริมาตรปุ๋ย (ลิตร/ไร่)} = \frac{\text{น้ำหนักของปุ๋ย (กก./ไร่)}}{\dots \dots \dots (2)}$$

ความหนาแน่นของปุ๋ย (กก./ลิตร)

ที่ลดลงไม่สม่ำเสมอจะต้องระวังการดูดอากาศเข้าไปและระดับความสูงของการสูบลูกก็ไม่ควรที่จะเพิ่มมากนัก เพราะจะเป็นการสูญเสียเปล่าโดยไม่จำเป็น

ขั้นเตรียมเครื่องสูบน้ำ

เครื่องสูบน้ำเพื่อการเกษตรมีมากมายหลายชนิด เช่น เครื่องสูบลูก (Piston Pump) เครื่องสูบหอยโข่ง แต่เครื่องสูบลูกจะให้ปริมาณน้ำมาก ๆ และมีความดันสูงส่งน้ำได้สูง (100-110 ฟุต ประมาณ 30 เมตร) นั้น ควรใช้เครื่องสูบบแบบหอยโข่ง (Centrifugal Pump) เช่น ถ้าเราจะส่งน้ำวันละ 800 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ความดัน 100 ฟุต) แสดงว่าใน 1 นาที เราต้องส่งน้ำ

$$= \frac{800 \text{ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน}}{8 \text{ ชั่วโมงต่อวัน} \times 60 \text{ นาที}} = 1.66 \text{ ลูกบาศก์เมตรต่อนาที}$$

$$\text{หรือ} = \frac{1.66}{60} = 0.0277 \text{ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที}$$

สรุปได้ว่า ถ้าท่านมีเนื้อที่การเกษตร 1 ไร่ และต้องการให้น้ำเต็มพื้นที่วันละ 5 มม.

ท่านจะต้อง

$$\text{ให้น้ำพืชวันละ} = 8 \text{ ลูกบาศก์เมตร (มาจาก } \frac{800 \text{ ม.}^3 \text{ ไร่/วัน}}{100}$$

$$\text{ใช้เครื่องต้นกำลังขนาด} = 1.6 - 2 \text{ แรงม้า (มาจากสูตรด้านวิศวกรรม)}$$

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเส้นผ่าศูนย์กลางของสูบ แรงม้า

ปริมาณน้ำ และระดับน้ำของเครื่องสูบน้ำแบบแรงเหวี่ยง

เส้นผ่าศูนย์กลาง (มม.)	กำลัง(PS)	ปริมาณน้ำ (ม. ³ /นาที)	ระดับน้ำ (ม.)	ปริมาณน้ำ (ม. ³ /นาที)	ระดับน้ำ (ม.)	ปริมาณน้ำ (ม. ³ /นาที)	ระดับน้ำ
38	1	0.11	13.0	0.16	11.5	0.224	9.0
	2	0.11	22.5	0.16	21.0	0.224	17.5
50	1	0.25	0.9	0.30	8.5	0.355	7.5
	2	0.25	15.0	0.30	13.5	0.355	12.0
	3	0.18	24.0	0.25	22.5	0.355	19.5
65	2	0.40	10.5	0.48	9.5	0.56	8.0
	3	0.40	17.0	"	15.5	"	14.0
	5	0.28	28.0	0.40	26.0	"	20.0
	2	0.50	9.3	0.63	8.5	0.75	7.3
75	3	0.63	12.0	0.75	11.0	0.90	9.0
	5	"	18.0	0.75	16.5	0.85	14.5
	7 1/2	0.45	28.5	0.63	26.5	0.77	21.5
	5	1.0	13.0	1.2	11.5	1.4	10.0
100	7 1/2	"	19.5	"	17.0	"	14.0
	10	0.6	29.0	0.9	26.5	1.2	21.5
	15	0.71	37.0	1.6	35.0	1.4	27.0
	5	1.4	10.0	1.6	8.8	1.9	6.5
125	7 1/2	1.6	13.5	1.9	12.0	2.2	9.0
	10	1.3	20.0	1.6	18.0	1.9	15.5
	15	1.6	26.0	1.9	24.0	2.2	21.0
	20	1.0	38.0	1.4	36.0	2.0	29.0
	25	1.82	42.0	1.6	39.0	2.2	32.0
150	10	2.05	13.5	2.5	12.0	3.0	10.0
	15	2.5	18.5	3.0	16.5	3.5	14.0
	20	2.24	25.0	2.7	23.0	3.2	20.0
	25	2.5	29.5	3.0	27.0	3.5	24.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้